

DEVLET

90

ev Türk kendine dön..

21.12.1970

Millî Devlet Güçlü İktidar

Milliyetçinin Sorumluluğu

Türk Milliyetçisi bugünün şartları içerisinde millet kaderinin bütün sorumluluğunu omuzlarında taşıyan insandır. Yurdumuzda milli tehlikeler karşısında Ciddi ve şuurlu bir mücadele yapabilecek olan başka ideolojik ce nap mevcut değildir. Zira bir-iki asırlık devam lı materyalist telkinler cemiyet bünyesini öylesine alt üst etmiş bulunuyor ki günümüzün içtimai yasatı üzerinde Türk Milliyetçileri kadar meselenin idrakine varabilmiş nesillerin doğması mümkün olamaz. Türkiye'de aydın hastadır. Milli öze karşı yabancılaşmanın bütün arâzaları onda mevcuttur. İnancsızdır.; uğrunda fedakârlıklara, çilelere katlanabilece ği milli ülkülerin varlığından habersizdir. Dav ranışlarında manevi ölçülerin yeri yoktur; çünkü gönlü tamamen kurutulmuştur. Bedeni ih tiyacları hayatının mihveridir. Maddi hazları nın tatmini peşinde ömrünü tüketir. Yüzyıl aş kın bir zamandan beri devletin hakim noktala rı bunların işgali altındadır. Sonuç ortadadır ve hiç de iç açıcı değildir. Türkiye aydınının bütün hususiyetleri devlet yönetiminde çok aç ık şekilde tecelli etmektedir.

Aydınlarla beraber idari ve içtimai bütün müesseseler endişe verici, ümitsizlik doğuran bir laçkalık içinde yuvarlanıp gidiyor. Bunla rın birbirlerine karşı söyleyebilecekleri hiçbir şey yoktur. Maliyemiz kadar adliyemiz, harici yemiz kadar bütün idari organlarımız aynı ye tersizliğe müpteladur. Mühendisimizin, hakimimiz, doktorumuzun milli idrak derecelerine ise subayımızın da odur. Yani bunlardan hiçbir

ri, ne müessese olarak, ne de meslek grupları bakımından milli istikablimizin kurtarıcı hu viyetiyle ortaya atılma hakkına sahip olamazlar.

Türk milliyetçileri materyalist telkin gay retlerinin nüfuz edemediği talihli insanlardır. Cemiyet ve olayların gerçek hüviyetini teşhis

Nuri GÜRGÜR

ve tahlil eden, güzeli ve çirkinini ayırt edebilen vasıflara sahip olmak bir milliyetçi için talihli lik olduğu kadar mutsuzluk kaynağı üzüntüyle kavranan, çile çekendir. Çerçevesinde bütün şartlara ve acı olaylara rağmen mutluluk içeri sinde gülebilen insanlar varlığı onları hesabına ıstıbabını daha da arttırıyor.

Milliyetçi millet kaderini sorumluluğunu tanıyan insandır dedik. Bu sorumluluk ona herhangi makam veya şahıs tarafından verilmiş vazife değildir. İnancının gereğidir ve her milliyetçiyim diyen bu sorumluluğun idra kine ulaşmış sayılamaz. Çünkü müilliyetçilik evvelâ şahsi bir takım hususiyetlerin sahibi ol mayı zaruri kılar. Kafasında ve gönlünde bu hususiyetlerden eser bulunmayan bir kişinin milliyetçiliği her zaman çıkarılıp atılabilen bir

kisve gibi taşımaya kalkışması gülünçtür. He le maddi çıkarlarını, meslek ve servetini koru mak endişesiyle milliyetçiliği lafzen istimal et mek kelimenin tam manasıyla sahtekarlıktır. Milliyetçi olmak, şahsi vasıfların ötesinde her türlü davranışlarda uyulması şart olan ölçüle re sahip olmak demektir. Milliyetçi olduğunu kabul eden kişinin bu inancının gereklerine uymayan davranışlar içerisinde bulunması fik rine karşı çirkin bir tenakuz teşkil eder. Fik rin, inancın tam olarak yaşaması zaruridir.

Türk Milliyetçisi çerçevesindeki bütün üzücü halleri müşahade eden ve ıstırap çeken, fakat bu noktada kalmayan insandır. Yüzyıl aşkın bir süredir devam eden bu talihsiz gidişe «dur» demenin vazifesi olduğunu bilir. Şimdi ye kadar cemiyetin iyiye yöneltilmesi müm künlü olmamışsa bu durum gerçek milliyetçilerin adetçe çoğalamamalarının sonucudur. Türk Milliyetçileri, cemiyeti milli yasama üslubuna, milliyetçi ölçülerin geçerli olduğu münasebet şekline ulaştırabilmek için evvelâ camia ola rak bu hayatı yaşayacaklardır.

Yani Milliyetçi bir cemiyet, milli sosyete önce Türk Milliyetçilerinin arasında vücut bu lacaktır. Bu mümkün olmadığı takdirde cemiyete örnek vermek, Türk Milletini topyekûn bugünkünden değişik bir yaşayış şekline sevk etmek kabil olamaz. Milliyetçi Hareketin başa rı grafiği belirli safhaları hakkıyla ve atlama dan geçmek suretiyle yukarılara tırmanabilir. Evvelâ kendi aramızda Milliyetçi yaşama üs lûbunu tam olarak tahakkuk ettirmeden ileri safhalara yönelmek gerçekçi bir hareket ola maz.

Gelecek sayımızda bu konuya devam ede ceğiz.

Gençlik olaylarının kesif bir durum alma sı üzerine, bir takım kuruluşlar ve gazeteler açık oturumlar düzenleyip meseleye bir çözüm yolu aramağa başlamışlardır. Bu açık otu rumların ve toplantıların, artık tümüyle müzminle şen bu olaylara bir çözüm yolu sağlayabilece ğini veya sağladığını iddia etmek imkânsızdır.

Bu güne kadar art niyetlerini ustalıkla sağlamağa muvaffak olan solcuların, sığındık ları sloganlar arkasına gizledikleri korkunç çeh releri bu toplantı ve açık oturumlarda bütün çıplaklıkları ile su yüzüne çıkmaktadır.

Bu açık oturumların, solcu ve besleme basınının çeşitli küçük hesaplara ve art niyet lere dayanarak sütunlarını milliyetçilere kapa ması üzerine, sesini yükseltmek ve duyurmak imkânını kaybeden Türk milliyetçilerinin gör üş ve düşüncelerini kamu oyuna duyurmak bakımından da yararlı olduğunu belirtmek ge rekir. Sola ve özel çıkarlara angaje olmuş ga zetelerin, radyo ve televizyonun Türk milliyet çilerinin görüş ve düşüncelerini kamu oyuna aksettirmeme konusunda nasıl bir titizlik gös termekte oldukları kimsenin meçhulü değildir. Bu durumun daha uzun bir süre devam edece ğini tahmin etmek de kehanet sayılmaz. Şim dilik, Türkçü görüşün halk kitlelerine intikali için tek yolun, bu gibi açık oturumlar olmak tadır.

Yukarıda da belirtildiği gibi, radyo, telev izyon ve gazeteler gibi, geniş kitlelere hitap et mek imkanına sahip yayın organlarının bu tür toplantılar düzenlemeleri, son olaylarda taraf olan veya görünen grupların görüş ve dü

şünüşlerinin ortaya dökülmesine ve anlaşılma sına yardım etmektedir. Son haftalar içinde, televizyonda düzenlenen iki açık oturumla, Milliyet gazetesinin 13 Aralık 1970 günlü nüshasında, «Düşüncelerin Formu» sütünü nda yayınlanan «Gençlik Türkiye'yi Nasıl Gö rüyor?» konulu açık oturum, bunun örnekleri arasındadır. Gazetenin tam bir sayfasının dol duracak uzunlukta olan bu «açık oturum» ko nuşmalarına, Türkiye'nin belli başlı gençlik teşekküllerinin temsilcileri katılmışlar ve gö rüşlerini açıklamışlardır. Bu açık oturuma ka tılan sol düşüncenin temsilcileri, yıllardır çiğ neye çiğneye sakız haline getirdikleri bir takım malûm sloganlarını, Lenin'den, Mao'dan ezber ledikleri bazı komprime bilgileri tekrarlamak tan öte gitmemişler, konuşmalarının ağırlığını yine «Bağımsız Türkiye», «Amerikan emperyalizmi», «halkların bağımsızlık savaşı» gibi halkta bıkkınlık doğuran propaganda malze melerine vermişlerdir.

Milliyet gazetesinin düzenlediği açık otu rumda konuşan İstanbul Ülkü Ocakları Birliği Başkanı Nihat Çetinkaya ile Türkiye Milli Ta lebe Federasyonu Genel Sekreteri Eyüp Va rol'un sözleri ise ağırbaşlılığın, meselelere vukufun, bilginin canlı ve güzel örnekleri olarak dikkati çekmiş bulunmaktadır.

GAYRI MİLLİ İDEOLOJİLER

Milliyetçi-Toplumcu görüşü savunanlar

BİR AÇIK OTURUM

dan biri olan Eyüp Varol, Türkiye'nin «gayri milli ideolojilerin mücadele sahası» durumuna geldiğini belirttikten sonra, bunun gençlerin çoğunun ve özellikle solcuların Türk milli kül türünden yoksun olmalarının tabii bir sonucu olduğunu belirtti ve «Türk gençliği sadece Var şova Paktı devletlerince değil, aynı zamanda kapitalist blok tarafından kısırlanmaktadır.. Bunlar, Türkiye'nin misak-ı milli sınırlarını bölmek, ülkede bir takım anarşi grupları yarat mak niyetindedirler ve bu yönde slogan ve ey lemlerle ortaya çıkmışlardır.» gerçeğini ortaya koymuş. Biz bu hareketlerin karşındayız. Türk milletinin ilimde, sanatta yirminci yüz yılın iler i milletleri seviyesine çıkması gerekmekte, fa kat Türkiye üzerinde oynanan oyunlar bunla rı engellemektedir. demıştır.

EMPERYALİST GÜÇLERE KARŞIYIZ

Oturumu yönetenin, belki de kasti mah susla sorduğu «Demokratik hakların ve siste min bizzatini karşısında mısınız?» yolundaki so ruya karşılık, «Milletimin kaderi ile oynaya bilecek her türlü fikirlerin, Türk milletinden yana olmayan dış düşüncelerin serbest olduğu bir ülkede bu tür bir demokrasiyi benimseye miyorum.. Milletimden yana olan, milletimin özünden yana olan bir sistem isterim.. Bütün emperyalist güçlere karşıyım» diyen Varol, sözü gençlik grupları arasındaki mücadeleye (Devam 11 nci Sayfada)

ÜLKÜCÜLERİN 100 LİRA KAMPANYASI

Anarşist komünistlerin, Üniversitelerimizi çalışamaz ha le getirmesi ve pekçok memleket evlâdının canına kıyması kar şısında sorumlular aciz ve yetersiz kalmışlardır.

İktidarın aczi ve korkaklığı karşısında azgınlaşan aşırı sol ular sadece yüksek tahsil hayatımızı felce uğratmakla kalma mış, siyasi otoriteyi ve kanun hâkimiyetini de ciddi şekilde ze deliyerek demokratik hayatımızı da tehlikeye sokmuşlardır.

Bugün Türk Devleti ve Milleti ciddi bir tehlikeye karşı karşıyadır. Bilindiği gibi memleketimizde cereyan eden büyük kavgada iki taraf vardır. Birincisi düşman cephesi ki, bunlar aşırı solculardır. İkincisi ise Türk Devletinin bütünlüğünü sa vunan milliyetçilerdir.

Milliyetçileri çatısı altında toplayan en güçlü4 ve yegâne teşkilât ise Ülkü Ocakları Birliğidir. Ülkü Ocakları Türkiye'deki bütün fakülte ve yüksek okullarda kurulmuş olup, mücadele lerini bir bütün halinde yürütmektedirler.

Türkiyede 100 yılı aşkın bir zamandan beri mücadele ve

ren milliyetçilerin halledemedikleri bir problem vardır. O da maddi mesele. Para meselesi.

Tek ümidimiz Ülkü Ocakları Birliği bu meselevi hallet mek üzere Türkiye'deki milliyetçilere müracaata karar vermiş tir.

Bu karara göre" her milliyetçi sadece bir defaya mahsus olmak üzere Türkiye'deki milliyetçilere müracaata karar ver miştir.

Bu karara göre «Her milliyetçi sadece bir defaya mahsus olmak üzere 100 lira kampanyası» açılmıştır.

Gerçekçi bir karar olan «Her Milliyetçi sadece 100 lira kampanyası»na ihmal göstermeden davanın mensupları kat ılırlarsa memleket savunmasında büyük hizmette bulunmuş olu rlar. Bu 100 liralara için Posta Çeki hesabı açılmıştır. Bütün milliyetçilerin 100 liralara bu hesaba masrafsız olarak gönder meleri rica olunur.

Para yollayacağınız Posta Çeki numarası: 10058793

— Fen Fakültesi aranıyor..

KAATİL

SEN DE BİLİRSİN, Kİ İKİ KURŞUNLA
BANA —KOLAY KOLAY— GELMEZDİ ÖLÜM..
İSTEDİM. Kİ SANA «KAATİL» DESİNLER;
BUNUNÇIN ÖLDÜM!

Arif Nihat ASYA

Devlet'den MİLLETE

BU ZİHNİYETİN YERİNE

Demirel iktidarı bir kere daha sallandı fakat yuvarlanmadı. So ruşturma hazırlık komisyonu raporunun müzakeresi ilk bakışta Süleyman Demirel için başarılı bir sonuca ulaştı. Demirel hakkında soruşturma açılmasını bekleyenler için hayal sükütu olan bu sonuç daha gerçekçi hesapların içinde bulunanlar nazarında hiç de şaşırtıcı değildir. Demirel şu sıralarda düşmez; onu tutan kuvvetler bu düşüşün doğuracağı sarsıntılardan en fazla zarara uğrayacak olanlardır. Bu bakımdan durumdan ne derece şikâyetçi görünürlerse görünsünler için nihai safhasında, karar anında Demirel'in yanında bulunmak mecburiyetindedirler. Ama Demirel iktidarının devamı telâfisi kabil olmayan zararlar doğurmuş, millî tehlikeler çoğaltmış umurlarında mı? Bu rür hesaplar, millî endişeleri her türlü düşüncenin önünde bulunanlar için söz konusudur. İnancsız, fikirsiz ve hayat mihrakı maddî çıkarlardan ibaret olanların nazarında elbette geçerli olamaz.

Süleyman Demirel, iktidarın başı olarak mevcut içtimai ve iktisadî şartların birinci sorumlusudur. Ancak onu bu sorumluluğun tek sahibi olarak kabul etmek doğru olmaz. Bu bakımdan, memnuniyet sızlık oklarını sadece Demirel'e tevcih etmek, onsuz herşeyin normale dönüşeceğini sanmak büyük hâtdır.

Bu gün çeşitli sebeplerle iktidara karşı olanlar arasında en az Demirel kadar suçlu, millî vebâlin hâmilî kimseler ve gruplar var. Demirel iktidarının meşruluk hudutlarını çiğneyen davranışları, bunların yaptıklarını unutturan bir durum doğurmaz. Kendilerini iktidarın alternatifi olarak takdim ederek, mevhum vazifelere karşı hazırlık lara girişmek bunlar hesabına dürüst bir hareket değildir.

Türkiye elbette güç şartların, büyük bunalımların içerisinde bu

lunuyor. Bu şartlar karşısında millî kurtarıcı hüviyetine bürünmek isteyenler arasında kendilerini bile kurtarmaktan aciz olanlar var. Son on senenin bilançosu açıkça ortaya sermiş bulunuyor ki, sadece iyi niyet taşımak kurtarıcı rolünün hakkını vermeğe kâfi gelmez. Millî kurtarıcı olma iddiasında bulunmak için zaruri bazı vasıflara sahip olmak gerekir. Bu vasıfların her biri sonradan kazanılmayacak kadar tabii, yahut belirli bir çağın ve yetişme tarzının eseridir.

Bâzi meslekler ve mevkiler insanlara kudret kazandırır; üstün meziyetlerden mahrum kimseler bile bu tip yerlerde güçlü bir görünüşe sahiptirler. Ancak bu güç, bulunulan yerle sınırlıdır; ışıktan uzaklaştıkça kararar cisimler gibi kudret bahşeden mevkiler terkedildiği zaman hakikat ortaya çıkar. Yakın çağın siyasî olayları içerisinde millet huzuruna kısa süreler için bile olsa alabildiğine güçlü olarak çıkıp daha sonra cemiyet içerisinde kaybolup gidenlerin ibret verici hikâyeleri hâlâ anlatılır. Bunlar, La Fonten'in meşhur hikâyesindeki kurbaga gibi öküzün cesametine ulaşma arzusunun kapılarak mahvolan tiplerdir. Hakikat aynasında gerçek kişiliklerini görerek, kapasitelerine rıza gösterebilirlerdi üzücü akubetleri daha değişik ve daha mutlu olurdu.

Öyle insanlar da vardır ki bulundukları yer neresi olursa olsun parlak şahsiyetleri ve muktedir hüviyetleri asla gölgelenemez. Bunlar adetâ cemiyette «lider» olmak için yaratılmışlardır. Mevkilerine, mesleklerine şerh kazandırır.

Cemiyet kaderi bakımından önemli olan, mevki ve mesleklerden kudret kazanan ve bütün kişiliğini bunlara dayayan tiplerin yönetici olma nisbetinin asgariye indirebilmesidir. Bu tiplerin sayısı ne kadar çoğalırsa cemiyetin yönetimi o nisbette ehil olmayan ellerde bulunuyor demektir. Ehliyetli kişilerin aralarındaki münakaşa ve mücadeleler bir mâna ifade etmez. Zira bunlar aynı noksanlıklarla malûl kimselerdir. Mücadeleyi hangisi kazanırsa kazansın yönetim ehliyetli elde olma şanssızlığından kurtulamaz.

Türk Milleti tarihinin en kritik anlarından birini yaşıyor. Basiretsiz ve ehliyetli iktidarın memleketi getirdiği nokta, millî felâketlerin başlangıç yeridir. Komünizmin faaliyetinin alabildiğine gelişip genişlediği, Kızıl Kürtçülerin memleketi bölme gayretlerinin aleniye döktüğü, iktisadî ve malî bunalımların hâd safhaya ulaştığı bu devre, AP. hesabına gurur verici bir idare olarak anılmayacaktır.

Demirel düşerse AP. devrilirse, yönetim kimin elinde olacaktır? Bugün parlamento içerisinde AP. den daha müsbit bir tavır alabilecek siyasî grup mevcut değildir. Buhranın siyasî cephesinin kaynağı bizzat parlamento olduğuna göre kurtarıcı çareleri ve tedbirleri bura dan beklemek gerçekçi bir yol mudur? Devlet başkanlığına makamını siyasî baskı unsuru olarak kullanmak da doğru olmaz. Makamların görev ve yetkileri arzuya göre değiştirilemez. Aksi takdirde Anayasa hudutları zorlanmış, mevcut kargaşalığa yeni ilâveler yapılmış olur.

AP. iktidarı ve Demirel bir zihniyetin, bir hayat felsefesinin, dünya görüşünün tezahürüdür. İsimler önemli değildir. Esas değişmedikçe bir Demirel gider bir başkası gelir; ama şartlarda en ufak hafifleme görülmez. Önemli olan bu zihniyetin karşısı olan ve yeni bir doğuşun müjdesini taşıyan fikir ve inanç hareketinin iktidardaki tecellî sini tahakkuk ettirmektir.

Yani millî devlet ve güçlü iktidar olabilmektir.

Kudret sahibi kişiler gerçek millî hizmetlerin içerisinde bulunmak istiyorlarsa bu ölçülere sahip iktidarın tahakkukuna çalışmalıdırlar. Bu suretle Türk tarihinde devlet kurucularının şerefli saflarında yer alırlar ve milletimizin ebedî şükranına hak kazanırlar.

DEVLET

HAFTALIK MİLLİYETÇİ SİYASİ GAZETE * PAZARTESİ GÜNLERİ ÇIKAR * FİYATI 150 KURUŞ TEL : 12 58 10

DEVLET

er Türk kendine dön

ADRES
P.K. 284 Bakanlıklar — ANKARA

HAVALA ADRESİ
Devlet Posta Çeki Nu : 10021849

Sahibi ve Mes'ul Müdürü
İbrahim METİN
Umumî Neşriyat Müdürü
Zehmet Nedim BUDAK

İLANLAR : Arka sayfa renkli 2.500,— T.L. tek renk 2.000,— T.L. * İç sayfalar santimi 40,— T.L. * ABONE : Yıllık 70,— T.L. Altı aylık 35,— T.L. Dış memleketler için ücret iki misli alınır * Dağıtım : G.A.M.E.D.A. Diziği ve Baskı : Güneş Matbaacılık T.A.Ş. ANKARA

Ergenekon MEKTUPLARI

İKTİDAR YÜRÜYÜŞÜ

Geçen haftanın sonunda Ülkü Ocakları Birliği Ankara'da çok mânalı bir yürüyüş yaptı. Onbinlerin üzerinde milliyetçi genç «Millî Devlet, Güçlü İktidar» için yürüdü. Yürüyüş görünüşte iktidarı protesto mahiyetini taşıyordu. Evet, bir iktidar yürüyüşü yapıldı, ama bu iktidarı protesto'dan çok, iktidara doğru bir yürüyüş idi. Yani milliyetçiler iktidara yürüyorlardı ve bir hayli de yaklaşmışlardı. Çünkü bu onbinleri Tandoğan'da toplayan ülkü, ideal birliği idi. İnançları sağlam, yolları sağlam, hedefleri belli idi. Müsterek inanç onları birbirlerine kenetlemiş, Ankara'nın kuru soğuşuna meydan okumalarını sağlamıştı. Dostları sevindiren, düşmanları korkutan ve çatlatan da bu husustur. Çünkü bu kadar gencin bir ülkü için bir araya toplanabilmesi büyük hadise idi, bunu da her aklı başındaki dost ve düşman biliyordu.

Bu bir iktidar yürüyüşü idi. İktidarı hak eden ve Türk Milleti'nin iktidarının gerçek sahiplerinin yürüyüşü idi. Memleketimizin kalkınması için sağlam ve ilmi gerçeklere uygun fikirleri vardı. Yürüyüşün adı bile birçok meselelerin sebebini ve çaresini izah eder durumdaydı. Dövizlerde de bunlar en açık şekilde görülmekteydi. Montaj sanayii yerine millî sanayinin istenmesi, ilimde, ahlakta, teknikte ileri ve güçlü Türkiye'nin arzulanması kısacası «Büyük Türkiye»nin, «Yüz Milyonluk Milliyetçi Türkiye»nin hayali yürüyen gençlerimizin hem ideallerindeki soy luluğu hem de ideallerinin gerçekleşmesinde akılcı ve ilimci oluşlarını ortaya koymaktadır.

Millî devlet, Güçlü iktidar için yürüyen gençler, arzularının her sahada yetişmiş, milliyetçi ilim ve fikir adamları sayesinde olacağını bilmekte idiler. Bu sebeble hepsi okumak istiyor, kendilerine bu imkânı sağlayamayanları suçluyorlardı. Üniversitede terör yaratan komünistleri himaye eden ve Dursun Önkuzu'nun ölümünden sonra Türk Ocağını kanunsuz şekilde işgal eden iktidarı komünistlerle bir tutmaları ve «İktidar-komünist elele, hanı cephede» diye bağırmaları bundandır. Bu cümlelerin bile birçok iktidar mensubunun uykularını kaçırdığı muhakkaktır. Öyle ya, oyunları Ankara sokaklarından bütün Türkiye'ye haykırılmış «Takke düşmüş, kel görünmüştür.»

Bu yürüyüş, Demirel'in aciz, beceriksiz basiretsiz, hattâ solcular için tarafsız tutumu neticesinde milletin istikbalinden vatanın selâmetinden endişe eden bir çok vatansever çevrelere bizzat Türk Milletine ümit vermiş, yarınlarına karşı daha da ümitli olmalarını sağlamıştır. Demirel iktidarından iyice ümidini kesen çevreler ve ona bir alternatif arayan, fakat bulamadığını zanneden çevreler, hem gerçek alternatifi, hem de iktidarın gerçekten sahibini bulmaktan memnundur. O günden beri uykularını rahat uyumaktadırlar.

Elbette yürüyen gençleri yalnız düşünmek ve onları inançlıkları davanın diğer mensuplarından ayrı tutmak büyük hatâ olur. Bu yüzden yürüyen gençlerin iktidarından bahsederken Türk Milliyetçiliğinin iktidarından bahsettiğimizi ifade etmek te fayda vardır. Binaenaleyh böylece hem yürüyüşün mânası daha iyi belirlenmiş olur, hem de iktidar alternatifi olan grubun hususiyeti ortaya çıkar.

Bu yürüyüşten sonra milliyetçi iktidarın iyice yaklaştığını birkaç haftadan beri geleceğini vaad ettiğimiz büyük hesap gününün an meselesi olduğunu tekrar belirtmekte fayda vardır. Türkiye'de bir iktidar değişikliğinden herkes bahsetmektedir. Türk Milliyetçileri yeni iktidar değişikliğine hazır olmalıdır. Demirel'in kısa bir müddet sonra seçime gitmes veva gitmek zorunda kalması mukadderdir. Yani her halde iktidar değişecek tir. Meclis'in lehinde kararı bile Demirel'in akıbetini değiştiremeyecektir. Bu son yürüyüştür. Bundan sonrası iktidar için olacaktır. Çünkü memleketimizdeki birçok meselelerin halli, Türk Milletinin itibarlı olması, Türkiye'nin kudretli ve kuvvetli olması için milliyetçilerin iktidarından başka çözüm yolu yoktur.

Cezmi KIRIMLIOĞLU

olaylar • düşünceler • yorumlar

• Demirel'in Son Numaraları

Geçen hafta basında, «Yayınlanırsa yer yerinden oynar» yorumuyla Orgeneral Muhsin Batur'un Cumhurbaşkanı'na verdiği muhtıranın bazı bölümlerinin yayınlanması ve Demirel'in nüfuz süistimali yaptığı na dair «Soruşturma Hazırlık Komisyonunun raporunun neticesi görüşülmesi dolayısıyla siyasi trafik bir hayli karışmış, bir çok çevreler Demirel'in sonunun geldiğini açık . tan açığa ifadeye başlamışlardır. Gazetelerin yazdığına göre Orgeneral Batur, memleketimizde uzun süredir devam eden anarşik olaylara iktidarın hiçbir tedbir almamasından şikâyet etmiş, iyice azgınlaşan solcu ve kürtçü tehlikeye dikkati çekmiştir. Batur'un mektubu bazı gazete . lerce bir darbe öncesi mektubu gibi mütela edilmiştir. Buna karşılık Demirel de mektuptan bir hayli endişe etmiştir. Endişesini «Başka memleketlerde bu tarz mektuplar endişe yaratmaz, bizde yaratır» diyerek gözlemeye çalışmıştır. Batur'un mektubundan sonra Cumhurbaşkanı'na Bayram için Konya'ya gidişi ve Konya dönüşü Ankara civarındaki birlikleri denetlemesi de bir hayli dedikoduya sebep olmuş. hattâ bir askerî darbeyi arzulayan çevreler, Sunay'ın bu ziyaretlerini «Sıhırları yatıştırmak» şeklinde mütela etmişlerdir.

GERÇEK NEDİR?

Bilinen gerçek şudur ki, Demirel'in aciz tutumu uzun zamandan beri Millî Güvenlik Kurulunda, Kurulun asker üyelerince tenkit edilmekte, acil ve müessir tedbirlerin alınması istenmekteydi. Bir çok sivas gözlemci Demirel'in Güvenlik Kurulu toplantılarında suçlu mektup çukurları gibi oturduğunu ve kendini savunmaktan bile aciz olduğu ifade etmekte idiler. Güvenlik Kurulu kararlarının Demirel iktidarınca gereği gibi tatbik edilmeyişi dolayısıyla Kurulun bütün üyeleri Demirel'den şikâyetçi olmaya başlamışlardır. Orgeneral Batur'un mektubu da bu şikâyetin Sunay'a yapılmasından ibaretti.

Nitekim Sunay'da bir gazeteye verdiği beyanatta bu hususa temas etmekte ve şöyle demektedir:

Açıklamamı bitirirken, Hava Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Muhsin Batur'un muhtırası konusuna kısaca değineceğim.

Anayasa kuruluşlarından biri olan Millî Güvenlik Kurulundaki kanunî üyeler, Kurulun başkanına, yani Cumhurbaşkanına doğrudan başvurabilir ve muhtıra verebilirler. Bu üyelerden biri olan Hava Kuvvetleri Komutanı da bu yolda hareket etmiştir. Muhtıranın kapsamı herkes ten önce ve yalnız veren ile aianı ilgilendirir. Ve bu husus, bugüne kadar böyle cereyan etmiştir.

Bu muhtırada, memleketi rahatsız eden bugün genel durumun üzüntüleri belirtilmekte ve millî güvenlik ile ilgili kararların alınmasında ve koordinasyonun sağlanmasında yardımcı olmak üzere gerekli temel görüşlerini Bakanlar Kuruluna bildirmekle ödevli olan Millî Güvenlik Kurulunda ileri sürülen mütalâa ve görüşlerin incelenmesi ve varılacak sonuçların hükümetçe geliştirilmesi istenmektedir.

Binaenaleyh, Hava Kuvvetleri Komutanının iyi niyetle sunduğu bu muhtıranın kapsamına uymayan ve sorumsuz kişiler tarafından yapılan yorumlar ve konuşmalar yanlış . dir. Ve söz konusu edilip sürdürül .

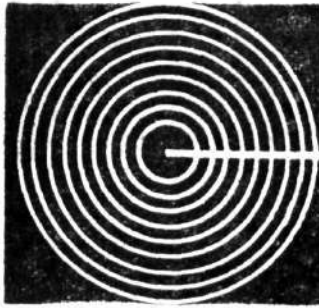
melidir. Çünkü, memleketimizin bu zürünü bozmaktan başka bir faydası olmayan bu türlü yorumlar ve konuşmalar çoğunluğu rahatsız etmektedir.

DEMİREL TEMSİLCİLER MECLİSİNDE

Demirel'le ilgili «Soruşturma Hazırlık Komisyonu»nun raporu mecliste görüşülmeden önce AP Temsilciler Meclisi toplandı ve son günlerde cereyan eden olayları ve iktidarın tutumunu inceledi. Demirel kendi disine muhalif olanları her ne kadar parti kademelerinden temizlemeye çalıştıysa da arada yine de bir takım çatlak sesler çıktı. Meselâ, bir kısım üyeler sola karşı iktidarın acizden bahsetti. Daha müessir tedbirlerin alınmasını istedi. Hattâ sol karşısında aciz olan iktidarın Türk Ocağını basması tenkit edildi. Türk Ocağı Fatihî (I) Dahiliye Bakanı Bay Mehmet Teşeoğlu «Ocak silâh deposu haline geldiğini için tedbir aldık» diyerek kendisini savunmaya çalıştı. Fakat Ocak'ta kaç silâh bulunduğu sorusunu sükûtle geçiştirdi. Çünkü buna verilecek cevabı yoktu. Toplantıda Demirel söz aldı. Demirel ilk defa çok sinirliydi. Herkesin sabrını, tahammülünü övdüğü Demirel gitmiş, yerine hırçın ve ne istediğini bilmez biri gelmişti. Esasta ise gerçek Demirel buydu. Demirel uzun uzun konuştu. Zaten her zaman öyle yapardı. Demirel'in birbirini tutmaz sözlerini üç-dört saat dinleyen delegeler artık kendilerinde söz söylemeye mecal bulamazlar, susarlar . di. Böylece Demirel herkesi kandırdığını zannederdi. Temsilciler Meclisinde de böyle oldu. Demirel konuşmaya başladı. Hep şikâyet ediyordu. Meclislerden, Mahkemelerden, Üniversitelerden, Kanunlardan, Gençlerden, kısacası kendisinden başka her kesten şikâyetçiydi. Taşrada vatan . daşın bir çok sorularına muhatap olan ve bu sorulara cevap arayan temsilciler, baktılar ki hesap soralı, cıkları kişi kendilerinden daha dertliydi, o da şikâyetçiydi. Daha ne isterlerdi. Bütün dertliler bir araya toplanmış, dertleşiyorlardı işte.

Demirel'in sözleri arasında doğrular da yok değildi. Meselâ diyordu ki, «Anayasadan noksanlar meydana çıkmıştır. Özerk müesseseler, özerk üniversite, en geniş basın hürriyeti, dernek hürriyeti, gösteri hürriyeti... Sınırsız hürriyet demek, bunların hiç birisine dokunulmaması demek değildir. Herkes yerini ve sorumluluğunu bilmelidir» İlahî Demirel, önce bunu kendine anlatsana... Ayrıca Özerkler «Bana dokunamazsınız» diyor, siz dokunabiliyor musunuz? Ya hut dokunabilecekler kimdir? Demirel ne bunlardan bahsetti, ne de oturduğu yerden bu soruları soranlara, mırıldananlara aldırıyordu. Başlamıştı bir kere, ve konuşmaya devam ediyordu.

Konuşmasının bir yerinde «Genç . lik hareketlerinin maksadının siyasi olduğunu» ifade ederken diğer yerinde «Talebelerin birbirlerini dövme . sinden, öldürmesinden memnun olacak kimse yoktur. Ama bunu da kendi şartları içinde mütalâa etmek ve o şartların taşıp bir takım yanlış tefsirlere gitmemek gerekir. Ve bundan çok vahim neticeler çıkarak acaba nereye gidiyoruz gibi bir takım tereddütlerin şüphelerin içine gir . memek lazımdır!» diyebilmektedir. Birçok temsilciler bu iki hükmü ulaştırmak için çok gayret harcadılar. Fakat beceremediler. Çünkü bunun için normal mantıktan çok, Demirel mantığına ihtiyaç vardı.

Milliyetçi AÇIDAN

Cumhuriyet devri, rahmetli üstadım Peyamî Sata'nın yerinde ve güzel tâbiri ile bir «Devrimbaz» tipi türetmiştir. Önce, inkılablar elden gidiyor, diye yerli yersiz, haklı haksız fer-yâd ederlerdi; sonraları, devrimlerden ne kaldı, devrim, devrim diye telâşlanıp, bu telâşı yurt sathına sirayet ettirmeye çalışır oldular.

27 Mayıs sonrası devrede, birinci tipin yanı sıra, sayın Tarık Buğra'nın isabetle ve «Koşullarına uygun» olarak teşhis ettiği bir «Devrimkeş» tipi üredi. Devrimbaz türedi tipinin üret tiği bu devrimkeşler ise, babaları tutmuş arab bacılar misâli, devrim de devrim diye tepinip duruyorlar. Babaları tutmuş arab bacılar, daha küçücükken zorla kaçırılarak koparıldıkları Afrika ormanlarının vahşi zenci kabilelerindeki iptidai mistik veddü istiğrak (E-tase) âyinlerinin hâtırası ve hasreti ile histeri nöbetleri geçirdikleri için onlara «Babalari tuttu vine» derlerdi. Şuur altlarında taşıdıkları böylesine arkaik kâhıtları şuur sathına çıkarıcı vesilelere mağlûp oluveren «Devrim müp telâsı» devrimkeşlerin de, devrim devrim diye babaları tutuyor. Amma artık bu devrimden murad inkılâb değil ihtilâldir, hem de kızıl ihtilâl. Ağa babaları da Mao!

Devrimbazlıktan devrimkeşliğe, biyolojik bir mütasyonla değil, başlangıçta sinsî, şimdi aşikâr, uzun süreli bir beyin yıkama faaliyeti sonucu istihale ediveren psikolojik mütasyon tipleri de var. Bunlar üniversitede en kıdemli (!) hukuk doçentidirlere, kapıldıkları İnönü Paşalarını dahi terkediverip, solculukta hafif buldukları Ecevit ağabeylerine sırt çevirip, Beili arkadaşlara kapılanırlar. Şeyhin kerâmeti kendinden menkûl misâli, yalan söylemez şöhretine sahiptirler; bir gaflete gelip doğal Senatörlükten istifâ etmenin pişmanlığı ile, kapıldıkları kontenjan Senatörlüğünün de istikbalini şüphede görünce, «Toplular geriye gitmezler, yerinde de saymazlar.. Anayasalar toplumun ilerleyişine ayak uydururlar Yürürlük görme-yen 27 Mayıs Anayasası samimî olarak bugün yürürlüğe kon-sa dahi toplumun özlemlerine her yönü ile kesin olarak cevap vereceği şüphelidir. Oysa biz toplumun oluşum temposunu bile ağır buluyoruz» (1) diye «Devrim» felsefesi döktürürler; 27 Mayıs'a onu, asıl fikir rayına oturttuk isteyen arkadaşlarına ihânetin üzerine tüy dikerek, kendi yaptıkları anayasaya da ihânet içinde olduklarını pervasızca belirtirler. Bunlar mevrus-u peder «Ser-muharrir»'dirlere, yıllarca Milletvekilliği ve kontenjan Senatörlüğü yaparken bir tek defa kürsüye çıktıkları, herhangi bir kanun teklifinde dahi bulundukları görülme-diği halde, Maocu'ları doldurdıkları gazetelerinin başköşesin de, bir zamanlar Hitlerle methiye düzen kalemlelerini, bu defa Mao'ya kapulayıp ahkâm keserler.

Bunlar, bunlar... Bunları saymaya sayfeler yetmez. Fakat tiplerini teşhise ve teşhire bir kelime yeter: Devrimkeş!

«Beklenmedik bir ârıza çıkmaz da TBMM'nde görüşmeler normal koşullar altında geçerse ne olacak? Soruşturma Hazırlık Komisyonunun raporu ya onaylanacak, ya da reddedilecektir.

Hangi olanak gerçekleşirse gerçekleşsin, toplumu derin-lerinden sarsan bunalımın giderileceğini, hattâ bir parça olsun

Asıl Atatürk Düşmanları

hafifliyeceğini hiç sanmıyoruz.»

Sevsinler! Böyle yazıyor mevrus-u peder sermuharrir. Kaşarlanışlığına güvenen kart kafalar, Öztürkçecilik sözcük-leri ile düşünmeye çalışırsa, zaten çarpık olan «Yeneteklerini» büsbütün tüketir. Bir defa, Komisyon Raporu, meclisce onay-lanmaz, kabul edilir. Onaylanmak, tasdik edilmek demektir. Sonra olanak gerçekleşmez, zira olanak ihtimal demektir, ihti-maller imkânlarla göre gerçekleşir, tahakkuk eder. İhtimal kar-şılığı «Olası» deniyor, o halde hangi olası gerçekleşirse ger-çekleşsin, demeliydi. Hay... olası, olanak;

«Bizi —İhtilâl— kışkırtıcılığı ile suçlamağa kalkışanlar, sandıktan çıkmış olmayı meşru'luğun yeter şartı olarak ileri sü-renler, Türkiye Cumhuriyeti'nin bir —İhtilâl— sonunda kurul-duğunu ve devrim ilkeleri üzerine oturtulduğunu unuttur gö-rünmektedirler.

— Atatürk ihtilâli dediğimiz büyük kurtuluş atılımını bu mil let sandık oyunları ile başarmamış, bu uğurda on binlerce ev lâdının kanını feda etmek pahasına, Atatürk'ün önderliğinde mutlu günlerin eşğine ulaşmıştır» (2)

Sevsinler değil acısınlar, zavallı mevrus-u peder sermu-harrir beye, ne yazık ki Mendel kanunları, hukukî veraset ka-nunları değil ki Matosyan Matbaası gibi sermuharrirlik de ntikal ettirsin.

Atatürk'ün en güç şartlar içinde dahi, bir harbi, istiklâl Harbini, seçimle kurduğu Türkiye Büyük Millet Meclisi Hükû metleri ile yaptığını, unuttur görünen veya unutturmayaya gayret eden, bu göstermelik sermuharrir, «İhtilâl» manasına kendi-sinin de sık sık kullandığı «Devrim» terimini bu defa «İnkılâb» mânasına kullanmak suretiyle, gazetesinin ihtilâl, hem de mao cu kızıl ihtilâl kışkırtıcılığı yaptığı hakikatını, korkusundan ört bas etmeye yelteniyor.

Bu millet, Atatürk'ün önderliğinde mutlu günlerin ancak eşğine erişmiş. Yani o eşiktende on binlerce vatan evlâdının kanını feda etmek pahasına geçlip mutlu günlere gelebilirmişiz İkinci Kurtuluş Savaşı, Türkiye Halklarının emperyalizme kar-şı İkinci Kurtuluş Savaşı, Türk ve Kürt Halkları teranelerinin, şimdiden sayıları 16-17'yi bulan vatan evlâtlarının kanının aç-tığı çığırdan onbinlerin kanlarını akıtma pahasına Mao'cu kızıl devrime ulaşabileceğinin sinsî tahrikçiliğini görmemek için ya kör ya da «Görülüyor ki, hukuk kuralları tek başına sorunlara çözüm yolu getirmemektedir» (3) diyen devrimkeş hukukçu olmak lâzım.

İşte, asıl Atatürk ve Atatürkçülük düşmanları!

İşte, Atatürk'ün soyadı kanununa bile riayet etmiyerek, ün-zâlarına soy adlarını koymayan cici başmuharrirler.

Sizin Atatürk'çülüğünüzün daima karşısında olacağız!

Türkiye Cumhuriyeti'nin bir kızıl ihtilâl ile yıkılmasına asla müsaade etmiyeceğiz!

(1) Osman Köksal — «Türkiye'deki bunalım üzerine» Devrim Gazetesi, sayı: 61, 15 Aralık 1970, Ankara.

(2) Nadir Nadi — «Boşuna Umut», Cumhuriyet Gazete-si, 16 Aralık 1970, İstanbul.

(3) Uğur Mumcu — «Özerklik Sınırı», Cumhuriyet Ga-zetesi, 16 Aralık 1970, İstanbul.

Doç. Dr. Recep DOKSAT

olaylar • düşünceler • yorumlar • olaylar • düşünceler

HANGİ HUKUK DEVLETİ?

Demirel konuşması sırasında sık sık hukuk devleti tabirini kullandı ve bütün beceriksizliğini «Hukuk Dev leti»nin üzerine attı. «Bizim ceza ver mek yetkimiz yoktur» diyerek kendi sini savundu. Fakat Türk Ocağı bas kınının, İbrahim Doğan'ın hiç yok-tan yere yarım saat içinde TRT ile birlikte kaatil ilân edilmişinin 9 ay geç mesine rağmen hâlâ mahkemeye çı karılmayışının, Önkuzunun, İmamog lunun, Özmen'in kaatillerinin ya ka lanmayışının Hukuk devletiyle ilgi sinin ne olduğunu belirtmekten ka çındı. Esasen temsilciler artık uyu- maya başlamışlar. Demirel'den bu hususları sormamışlardı. Elbette De mirel, sorulmayana cevap vermeye mecbur değildir.

AP GURUBUNDA

Temsilciler Meclisinden sonra AP

grubunda da Demirel'i bir hayli ter lettiler. Manisa Milletvekili Ertuğ- rul Akça, kürsüye geldi ve Demirel den mecliste açıkca «Soruşturma açılmasını istediğini» belirtmesini talep etti. Demirel grupta bu isteği yerine getirmeyeceğini ifade ederek «Sizi vicdanlarınızla başbaşa bırakı yoruz» dedi. Fakat mecliste netice- den emin olunca «Soruşturma açıl masını istiyorum. Veremiyecik hiç- bir hesabım yoktur» diyebilirdi.

MECLİSTE

Nihayet Demirel'le ilgili Soruşturma Hazırlık Komisyonunun raporu meclise geldi. Bilindiği gibi rapor Ap'li üyelerin ekseriyeti sayesinde Demirel lehinde idi. Yani soruşturma açılmasına lüzum olmadığı iddia ediliyordu. Buna karşılık muhalif ü yeler ise, soruşturmanın açılmasının gerektiğini ifade ediyorlardı. Meclis tek müzakereler sırasında komis-

yon başkanı da raporun Ziraat Ban kası Kredileri ile ilgili bölümünün yeni aldığı bilgilere göre yanlışlarla dolu olduğunu belirtmiş, buna rağmen AP'nin talimli Milletvekili ve Senatörlerinin oyları sayesinde so ruşturma açılmasına lüzum olmadı-ğı kanaatine varıldı.

ŞİMDİ NE OLACAK?

Demirel'in nüfuz süstimalı yaptığı na dair kesin deliller mevcut iken, parmak sayısıyla bunun kapatılma-ğın istenmesi meclislerimiz üzerinde bir takım menfi kanaatlerin belirmesine sebep olmuştur. AP'li parlamenterle rin Demirel'i düşürmek pahasına re jimi kurtarmak ve meclisin itibarını korumak manasına gelen oyları kul lanmaması siyasî hayatın daha da gerginleşmesine ve bütün zibinlerde «Şimdi ne olacak?» sorusunun tebir- mesine sebep olmuştur. Bu sebeple önümüzdeki haftayı beklemek ve ye-

ni günlerin neler getireceğini gör- mek gerekmektedir.

• Durdurulamayan

Anarşi ve Üniversiteler

Türk Milleti bu son hafta da «dev let yıkma» ve son bağımsız Türk yurdunu yok etme entrikalarını ib- retle tâkib etti.

İstanbul'da Çapa Yüksek Öğret- men Okulunda komünistlerin dü- zenlediği ve Demirel'in sonuçlandır- dığı suikast, yani Milliyetçi Türk çö- cüklerini ortalıkta bırakma tahsil den alıkoyma oyunu gayet açık cere- yan etmişti. Markist saldırganlar masun, bir gercil vururken, kendi arkadaşlarını da öfletmişlerdi. Ola- yın gerisi daha aefret uyandırıcı bir şekilde geldi.

Millî Devlet - Güçlü İktidar

Geçen haftanın sonunda Ankara'da mânalı bir yürüyüş yapıldı. On binin üzerinde genç, millî devlete ve güçlü iktidara olan özlemlerini ifade ettiler. Yürüyüşü, başından sonuna kadar takip ettim. En küçük bir ciddiyetsizliğe, disiplinsizliğe rastlamadım. Gençler hayal ettikleri «Millî devlet, güçlü iktidar» döneminin vekarına yakışır şekilde yürüdüler, dizebilirim. Esasen, bence, yürüyüşte söylenenlerden çok, bu husus, yani düşünce ve hareket birliği hususu üzerinde durmak gerektir.

Birçok çevreler mevcut siyasi iktidarın güçsüzlüğünü, hâdiseler karşısında aciz tutumunu, gaflet ve hattâ ihânate kadar varan icraatlarını kabul etmektedirler. Fakat devletimizin millî olup olmadığı hususunda mütereddittirler. Halbuki, bu iki halin aynı anda var oluşundan daha da vahâmet kesbetmektedir.

Millî Devlet

Millî Devlet'ten kasıt nedir? Bugünkü devletimiz millî değil midir? Şeklinde sorular sorulabilir. Hemen ifade edelim ki, bugünkü devletimiz Türkiye Cumhuriyeti devletidir. Türk Milletinin hâl-i hazırda son ve tek bağımsız devletidir. Bu sebeple devletimizi canımızdan çok sever ve koruruz. Ona uzanan dilleti koparmak isteriz. Devletimizin yıkılışı, bütün Türk dünyasının istiklâl ve kendi kaderine hâkim olma hayalinin yıkılışı mânâsını taşır. Devletimizin bu açıdan da ayrı bir mânâsı vardır, önemi vardır. Ama bütün bunlar, bizim millî devlet özlemini duymamıza mâni değildir.

Önce belirtelim ki, devlet sadece bir isim değildir. Devletin hukukî esasları olan bir Anayasası ve bu Anayasaya göre kurulmuş müesseseleri vardır. Devletin hususiyeti, millîliği bu müesseselerin tavrı, zihniyeti ve fiillerine göre belirlenir. O halde millî devletten bahsederken birer Anayasa kuruluşu olan muhtar vya bağımsız müesseseler ve bizzat Anayasanın millîliğinden bahsetmek gerekir. Yani, hem Anayasanın, hem anayasa müesseselerinin temelinde Türk Milliyetçiliği ilkesi bulunmalıdır. Müesseselerin çalışmaları Türk Milliyetçiliği ilkesine göre olmalı ve ondan hız almamalıdır. İşte, o zaman devlet millî olur.

Anayasa'nın Milliyetçiliği

Mevcut Anayasamızın başlangıç kısmında, «Bütün fertlerini, kaderde, kıvançta ve tasada ortak bölünmez bir bütün halinde, millî suur ve ülküler etrafında toplayan ve milletimizi, dünya milletleri ailesinin eşit haklara sahip şerefli bir üyesi olarak millî birlik ruhu içinde daima yüceltmeyi amaç bilen Türk Milliyetçiliğinden hız ve ilham alarak» denilerek Türk Devletin temel felsefesinin Türk Milliyetçiliği olduğu belirtilmektedir. Ayrıca, Anayasanın 2. ve 3. maddesinde «Türkiye Cumhuriyeti, insan haklarına ve başlangıçta belirtilen temel ilkelere dayanan, millî demokratik, laik ve sosyal bir hukuk devletidir. Türkiye Devleti ülkesi ve milletiyle bölünmez bir bütündür. Resmî dil Türkçedir» denilmektedir.

Bu hususlar göz önüne alınca devletimizin milliyetçi bir devlet olduğu anlaşılır. Böyle olması da tabiidir. Yalnız, yazılı hükümlerle, fiiller arasında bir uyuma söz konusu değilse; fiiller, yazılı hükümlere aykırı ise ve hiçbir tepki de doğurmuyorsa, cezaî müeyyideler uygulanmıyorsa, bu takdirde birer Anayasa maddesi olan bu hükümlerin de tatbikatta bir mânâsı kalmaz.

Meselâ, Anayasa milleti bölünmez bir bütün olarak vasıflanırken, üniversite duvarları «Türkiye Halkları», «Yaşasın Türk-Kürt Halklarının Bağımsızlık Savaşı» gibi afişlerle donanıyor ve hiçbir tepkiyle karşılanmıyor ise, orada bu Anayasa hükümünün fiilen yürürlükten kalktığı söylenebilir. Hattâ yasama meclisinin, yani Türkiye Büyük Millet Meclisinin üyeleri seçim arasında, rey alabilmek için «Kürtçe» nutuklar irad ederse si-

yasi partilerin büyük ekseriyeti bu duruma göz yumarsa, bu kişiler meclise gelip «Türk Milleti adına» kanun yapma yetkisine dahi sahip olursa yine, Anayasanın yukarıdaki hükümlerinin fiilen mânâsı kalmadığı görülür.

Türk Milleti adına karar veren mahkemeler, Barzani ve Avrupadaki Barzanicilerle irtibatı olan Devrimci Doğu Kültür Ocakları nâmindaki nifak ve ihânate yuvasının mensuplarını «elde edilen deliller, şahsın hürriyetini ihlâl ederek kazanılmıştır, itibar olunamaz» denilerek gerekli hassasiyeti göstermez, hattâ bir sınıf savaşını tahrik eden «Komünist Manifesto'yu, üstelik yüksek bir methiye de yazarak beraat ettirirse, yine Anayasanın bazı hükümlerinin fiiliyatta hesaba katılmadığı veya müessiriyetini kaybettiği ortaya çıkar.

Kuruluşların Milliyetçiliği

Anayasanın milliyetçiliği ve onun tatbikattaki durumu bu şekilde belirtildince şimdi birer Anayasa kuruluşu olan ve devletimiz hülviyet ve hususiyetini ortaya koyan müesseselerin millî mefkûreye, Türk milliyetçiliğine bakışını inceleyebiliriz. Devletimizin kuruluşu yasama, yürütme ve yargı olmak üzere üç bölüme toplanır. Yasama Görevi TBMM ne aittir. Türkiye Büyük Millet Meclisine renk ve şekil veren Anayasa hükümleridir. Buna rağmen TBMM'ni teşkil eden milletvekili ve senatörlerin siyasi düşünce ve görüşleri TBMM'nin zihniyetini ortaya koyar. Bu sebeple TBMM üyelerinin milliyetçi mefkûreye bağlı olup olmamaları, TBMM'nde milliyetçi mefkûreye karşı olan durumunu ortaya koyar. TBMM üyelerinin fikirleri ise bağlı bulundukları siyasi partilerin tutumu ile sınırlıdır. Bu sebeple TBMM'nin zihniyeti, biraz da siyasi partilerin zihniyetidir. Siyasi partiler arasında ise marksist teoriye bağlı olan ve mezhep ayrılığını körükleyenler dah vardır. Bunlar meclislerde temsil edilmektedir. Ayrıca iktidar ve ana muhalefet partilerinin tutumu ise Türk Milliyetçiliği ilkesiyle kabili telif değildir. Her ikisi de rejimi ve devleti kendi varlıklarıyla ve iktidarıyla kaim görmektedirler. Bunun için de ihânate derecesinde hareketlerde bulunmaktadırlar. İktidar partisinin milliyetçilere karşı tutumu ve muhalefet partisinin halkı ayaklandırmaya teşvik eden davranışları bu cümledendir. Milletvekillerinin her biri ile ilgili yolsuzluk, nüfuz suistimali iddiaları köyle kadar yayılmıştır. Binaenaleyh TBMM'ni teşkil eden üyelerin hemen hepsinin tavır ve davranışlarına esas olan ölçünün Türk Milliyetçiliği olmadığını söylemek mümkündür.

Yürütme organının başı hükûmettir. Hükûmetin tutumuna ayrıca temas edeceğimiz için, diğer yürütme organları olan Cumhurbaşkanlığı, Genel Kurmay, Millî Güvenlik Kurulu ve muhtar kuruluşlar üzerinde duracağız.

Sayın Cumhurbaşkanımızın son zamanlarda, basında intişar eden beyanları görevini ve memleketimizin içinde bulunduğu durumu müdrik olduğunu ortaya koymuştur. Cumhurbaşkanımızın ciddi endişelerinin mevcudiyeti dikkati çekmektedir. Bu endişelerin, devletimizi yıkmaya, vatanımızı parçalamaya mâtufl hareketlerin her geçen gün daha da artmasından ileri geldiği muhakkaktır. Bu sebeple, Sayın Cumhurbaşkanımızdan teşhislerinin isabeti kadar, icrada da isabetli kararların verilmesine müessir olmasını isteyebiliriz. Kendisine yardımcı olacak kuruluşlar da mevcuttur.

Türk Ordusu

Devletimizin müesseseleri arasında kuruluşundan beri milliyetçi olan ve milliyetçi vasfını hiçbir zaman kaybetmeyen müessese, Türk Silahlı Kuvvetleridir. Türk Silahlı Kuvvetleri bünyesinden birçok büyük devlet adamı çıkarmıştır. Milletimizin daima, yegâne güven kaynağı olmuştur. Memleket içinde beliren anarşik hâdiseler karşısında da silahlı kuvvetlerimiz yine güven kaynağıdır, istikbal teminatımızdır. Son zamanlarda, Silahlı Kuvvetlerimizin milliyetçi vasfını bilen anarşist ve komünist çevreler, silahlı kuvvetlerimizi milletimizin gözünden düşürmek, itibarını sarsmak için, ordumuzu macera heveslisi, milletin istikbalı üzerinde hiçbir hassasiyeti bulunmayan kimselerden müteşekkil kimseler olarak gösterme gayretindedir. Halbuki ordumuzun mensupları her zaman milletimizin istikbalini tehlikeye düşürücü hâdiselere karşı daima uyanık bulunmuşlar hattâ yetkili mercileri uyarma vazifelerini de ifa etmişlerdir. Son zamanlarda bolca dedkodusu yapan Muhterem Orgeneral Muhsin Batur'un Cumhurbaşkanımıza verdiği muhtırayı da bu

İn. Albay Murat ÇELİKER

açıdan değerlendirmek gerekir.

Muhterem Batur Paşa, devletimizi yıkmaya ve vatanımızı parçalamaya mâtufl hareketleri dikkatle takip etmiş, siyasi iktidarların gafletli neticesinde doğabilecek vahim neticeleri idrak etmiş ve tamamen Anayasa çerçevesi içinde uyarma vazifesini yapmıştır. Bunu ne icranın başı gibi hafife alır görürmek, ne de bir takım çevreler gibi Batur Paşayı macera heveslisi gibi göstererek en milliyetçi paşalarımızdan ve kumandanlarımızın içinde mühim görevler ifa eden bir kumandanımıza karşı milletin itimadının sarsılmasına sebep olacak beyan ve neşriyatta bulunmak kimsede fayda sağlamayacaktır. Ordumuz üzerinde öteden beri iki taraflı spekülasyon varatılmak istenmiştir. Bunlardan biri solcularca, diğeri Demirel iktidarınca yapılmıştır.

Solcular aralarındaki fikir ayrılığı dolayısıyla ordumuza karşı yürüttükleri neşriyatı iki noktada toplamışlardır. Bir grup, ordumuzu emperyalist uşağı olarak nitelemiş ve her yerde karşısına çıkma cesaretini gösterebilmiştir. Ankara ve İstanbul'da gençlik hareketleri sırasında Dev-Genç mensupları ordumuz mensuplarına hakaret etmişler ve hattâ fiili tecavüz etmek cesaretini bile gösterebilmişlerdir. İstanbul'daki İşçi İhtilâli denemis sırasında da askerlere karşı fiili tecavüzde bulunulmuştur. Ayrıca bir çok solcu gazete ve dergilerde Silahlı Kuvvetlerimiz aleyhinde neşriyatta bulunulmuştur. İstanbul Örfi İdare Mahkemeleri sırasında Ant Dergisinin yazdığı şu satırlar ibret vericidir: Dergi Bütün Silahlı Kuvvetler personelinin üye olduğu Ordu Yardımlaşma Kurumunu «Türkiyeyi sömürgeleştirme» planının bir tabikası gibi görmekte ve Kuruma üye olan subayların kapitalistleştirilmesini ifade ederek Örfi İdare yetkililerinin «Patrondan yana» olduğunu yazmakta ve «Kapitalist subaylar işçileri yargılayamaz» demektedir.

Bu dergi ve onun gibi düşünenlerin tavrını açıklar. Bu sebeple komünistleri nardumuz hakkındaki düşüncelerinin en açık ifadesidir. Bizim öteden beri söylemeye çalıştığımız «Komünistlerin en çok düşman oldukları müessese Türk Silahlı Kuvvetleridir» hükmümüzün ifadesidir. Yalnız, diğer grup daha sinisi çalışmakta, ordumuzun Milliyetçilik vasfını kendilerini göre yorumlayarak ve ordu içinde Atatürkçü değil, «Kemalist Devrimci» bir grubun varlığını yazarak zihinleri bulandırmaktadır. Görünüşte bu tavrı birinciden daha kurnazcadır. Fakat milliyetçi ve memleketimizin meselelerine hakkıyla vakıf Silahlı Kuvvetlerimizin mensupları arasında taraftar bulamayacağı da açıktır.

İktidarın tavrını başka bölümde izah edeceğiz. Buna göre kısaca ifade etmek gerekirse, Türk Ordusu milliyetçidir, memleketimizin meselelerine vakıftır. Soldan yapılan düşmanca iftiralara göğüsleyecek kadar güçlü, telkinlere kulak asmayacak kadar seçiyse sahibidir. Milletimizin itimadına olan mazhariyetini daima korumaktadır. Türk Milleti ve Devleti üzerine kumar oynayanların korkulu ruyalarındır.

Muhtar kuruluşların en önemlisi TRT ve Üniversitelerdir. Bunların tutumları Milletimizin gözü önündedir. Bizim ayrıca birşey ilâve etmemiz gerekmemektedir. Yargı organlarının tutumunu hakkında bir genelleme yapmak ve hepsini suçlamak veya tenzile çıkarmak imkânına da sahip değiliz. Adaletle öteden beri büyük saygı duyan bir milletiz. Bu sebeple adalet tevzi yapan müesseselere karşı saygımız sonsuzdur. Aynı zamanda itimadının da olması gerekir. Fakat son zamanlarda mahkemelerimizde verilen bazı kararlar, daha doğrusu bazı hakimlerin tutumu mahkemelerin adillğine gölge düşürmüştür. Özellikle siyasi faaliyetler arasında vatan ve millet bütünlüğünü bozucu ve devletimizin bekasını tehlikeye düşürücü hareketler karşısında bazı hakimlerin sikkata, bir takım basın tarafından meydana getirilen ve tamamen propagandanın eseri olan havanın tesirinde kararlar vermesi hâzindir. Elbette hâkimler de insanlardır ve hiçbir şeyden müteessir olmaması beklenemez. Ama «Komünist Manifesto'yu beraat ettiren Marks ve eser» «Kapital» için methiye yazmanın mazur görülecek yanı yoktur. Hakimlerimiz için durum açıktır. Anayasaya göre Türk Milliyetçiliği, meşru fikir akımı, yine Anayasa ve Ceza Kanunlarına göre komünizm suç sayılan bir düşünce sistemidir. Bu kadar açık bir gerçek karşısında talimî bilirkişilerin raporu arkasına gizlenerek mahkemelerin adaletine gölge düşürmenin mânâsı yoktur.

Şüphesiz bu istisnalara rağmen Adliyemizden henüz ümidimizi kaybetmek istemiyoruz. İçinde bulunduğumuz bu ağır durumda mahkemelerimiz adil kararlar vererek hem kendi itibarlarını koruyacak, hattâ düzelterek, hem de millet ve devlete ihânate halinde bulunanlara gerekli cezaları vereceklerdir.

İktidarın Durumu

Siyasi iktidar açısından Türk Milleti en talihsiz günlerini yaşamaktadır. Büyük ümitlerle seçtiği ve büyük ekseriyetle meclise gönderdiği bir parti kendisine ihânate eder duruma düşmüştür. İktidar bazı bizzat nüfuz suistimalleri ile itham edilmektedir. Hattâ bu suistimallerin doğruluğuna dair efkâr-ı umumiyeye kesine yakın bir kanaat belirmiştir. Demirel'e bağlı Milletvekilleri ve Senatörlerin oyları aksini ortaya koysa bile durum değişmeyecektir. İktidarın başı bir takım ithamlara mâruz kaldığı gibi, aynı zamanda uzun süreden beri devam eden anarşik olaylar karşısındaki aciz tutumuyla devlet ve hükûmet otoritesinin sarsılmasına sebep olmuştur.

Demirel iktidarının anarşisi önlemek için hiçbir politikasının olmadığı meydandadır. Aksine soldan yapılan tenkidleri önlemek için milliyetçi gençlere ve teşekküllere saldırmaktadır. Hele son Türk Ocağı baskını ve öldürülen arkadaşları için cenaze hazırlıklarında bulunan 70 Milliyetçi gencin bigünâb nezarete götürülüşü ve türlü işkencelere tâbi tutuluşu Demirel'in iktidarın milliyetçi mefkûreye ve zihniyetten ne kadar uzak olduğunu ortaya koymaktadır.

NETİCE

Kısaca Demirel iktidarı hem memleket meselelerini teşbiif edecek ve çözecek basiretten, millet ve vatanı bölücü olayları önleyecek iktidardan, hem de milliyetçi mefkûreye ve zihniyetten fersah fersah uzaktır. Bu sebeple görünen meselelerimizin bir çoğu Demirel iktidarının bu aciz ve basiretsiz tutumundan ileri gelmektedir. Demirel iktidarının zafiyetine devletimiz meydana getiren bir çok müesseselerin gafletli ve hattâ bir yerde ihânate eklekince durum daha da vahâmet kesbetmektedir. Binaenaleyh görünen birçok meselelerin arkasında «Millî devlet, Güçlü iktidar» meselesi vardır.

Millî devlet, devletimizi meydana getiren organların milliyetçilik ülküsüne göre yeniden teşkilatlanmaları, milliyetçi mefkûreye ve zihniyete rehber edilmeleri, bir hayat felsefesi olarak benimsemeleri gerekmektedir. Birçok kanun maddelerine milliyetçilik lâfzını yazmak, milliyetçi ve millî olmak için yetmemektedir. Bunun için laftan daha çok başka hususlara dikkat etmek gerekir. Bunların başında ise devletin yasama, yürütme ve yargı organlarının başına milliyetçi mefkûreye bağlı insanların getirilmesi gelir. Çünkü millî devlet, bir kanun, nizam devleti olduğu kadar, bu kanun ve nizamı milliyetçi mefkûreye uygun olarak tatbik edecek insan meselesidir. En güzel kanunların, nizamların kötü, yetişmemiş, milliyetçi mefkûreden uzak insanlar elinde dejenere oluşuna çok şahit olmuşuzdur. Memleketimizdeki mevcut durumun da baş sebebi bu değil midir? O halde millî devletin kuruluşu, şu kanunu çıkarmak, anayasayı değiştirmekden önce milliyetçilerin iktidarı ile mümkün olacaktır. Öte yandan memleket şartlarına uygun kanunların çıkarılması, anayasanın aksayan hükümlerin değişmesi de ancak milliyetçilerin iktidarının bir neticesidir. Bu sebeple millî devlet, yürüten gençlerin sahip olduğu devlettir.

Güçlü iktidarın kurulması da yine icra organına bazı yetkiler vermekten çok, mevcut yetkileri her halde uygunlaştıran kişilerin iktidarında. Bu sebeple sıkıştığımız muhtar kuruluşlara çatan ve yine kendi aczini kapatmak için muhtar kuruluşlara sığınan ve kendilerine yöneltilen tenkidleri «Yanlış adrese geldi» diyerek muhtar kuruluşlara çeviren kişilerin iktidarı hiçbir zaman güçlü iktidar olmak haysiyetine haiz değildir. Güçlü iktidarın kurulması için devlet ve hükûmet başkanlığını aynı elde toplamak da şarttır. Yani Başkanlık sisteminin getirilmesi gerekir. Ancak bu, takdirde Başkan'ın yetkisi ve sorumluluğu artacaktır. Böylece güçlü iktidarın tesisinde mühim bir adım atılmış olacaktır. Yalnız tekrar ifade edelim ki, Başkanlık sisteminin bile sıhhatli işleyebilmesi Başkan'ın kişiliğine, milliyetçi mefkûreye bağlılığı ile orantılıdır. Yani, millî devlet de, güçlü iktidar da milliyetçilerin, devletin bütün organlarına hâkimiyeti ile mümkündür. Bu güne de uzak değildir.

olaylar • düşünceler • yorumlar • olaylar • düşünceler

İDARE VE ADALET MAKAMLARI KOMÜNİSTLERE «ÖZEL SERVİS» YAPTI...

Çapa'yı basan sol tedhişçilerden biri olan ve arkadaşları tarafından vurulan Hüseyin Arslantaş, kaldırıldığı Cerrahpaşa Hastahanesinde sabaha karşı 00.01 sıralarında öldü. Orayı bekleyen polisler rağmen komünistler içeri girip cesedi alabildiler ve kağırdılar. Bir iki basit oyunla polisi şaşırttılar ve İstanbul Üniversitesi Merkez binasına getirdiler. Ölüyü Hukuk Fakültesi 9. Anfisinde sakladıktan sonra binayı ve umumî kapıyı kontrol altına aldılar. Sol yuruklar havada epey şamata yaptılar. Polis ve savcılık resmi işlemler ve cesede otopsi yapmak istediklerse de vermediler. Oraya vigilan polis ve jandarma durumu seyretmekle yetindi. Komsomol elebaşlarından Bozkurt Nuhoğlu ile pazarlığa girip, şen İstanbul Cumhuriyet Savcısı Nedim Demirel neticede anlaştılar: Savcı ile morg doktoru ölünün saklandığı yere giderek «Özel servis» yapacaklardı. Öyle de yaptılar...

Esasen İstanbul Valisi de bu konudaki beyanatında meseleğin sadece resmi formaliteleri yerine getirmek olduğunu, sonra tabii ki «Ölünün sahibi» ne iade edileceğini belirtiyor. ondan sonra «Örf ve âdetleri-mize göre» ne isterlerse yapabilecekleri volunda teminat veriyor. tedhişçilerin hiddet buyurmamasını diliyordu... Bunlar gazete sayfalarının da açıkça anlatılıyor herşey alenen cereyan ediyordu. ve... Aklı başında her Türk aynı makamların düpe düz marksist vahşilerin katlettiği Dursun Önkuzu'nun cenazesini başına bile vermeyişini, köse bu-cak kaçırışını ve İçişleri Bakanı emriyle polisin milliyetçi gençlerin üzerine yürüyerek törene engel olmasını acı acı hatırlıyordu... Ölen çocuğun şin aslından habersiz anasını da aralarına alan marksist yamamlar kan içme çılgınlıkları şamatalarına devam ettiler. «Forum» dedikleri bu vahşi âvinde açıkça «Kürt Halkı» lafları eden bildiriler dağıttılar. Yurt ve milletin bütünüğünü korumakla görevli iktidar ve polisi de bunları rahatça seyretti. Marksistler cenaze töreni diye Beyazıd'dan Sirkeciye kadar bütün ana caddeyi işgal ederken de bu seyircilik devam etti. Bu seyirciler, milliyetçi bir şehidin cenazesini kaçırmışlar. kanuna saygılı Türk çocukları karşısında aslan kesilmişlerdi.

ŞAMATANIN ANKARA'DAKİ UZANTISI

11 Aralık Cuma sabahı hem maşum Yusufu hem de kendi zavalı yoldaşları Aslantaş vuran vahşilerin Ankaradaki çeteleri de ortalığı velveleye verdiler. Nisan ayından beri kantini, sınıfları, kapıları marksisst ihtilalcilerin «Gizli işgalı» altında bulunan DTCF önünde toplandılar. Herkes herşeyi açıkça görüp bildiği halde bilinen lafları gevelediler; kütüphaneleri basınca da saralı gibi bağırıp tepinerek dışarı fırladılar ve Kızılaya doğru yürüdüler. Bu defa, ne zamandır suçlunun kayırılıp mağdurun ezildiğini gören halk hayretler içinde bir değişik davranışa şahit oldu: İzinsiz yürüyüş yaptıkları için polis solcuları durdurdu. Ama karşısında kanuna saygılı milliyetçiler olmadıkları için de kıyamet koptu. Millîtlarla polis meydan kavgası yaptı. Sonunda marksist süsü dağıtılarak bir kısmı nezarete alındı.

FEN FAKÜLTESİNDEKİ DANIŞIKLI DÖVÜŞ

Geçen hafta, bir yıldır komünist işgalinde bulunan Fen Fakültesi barut fıçısına dönünce idareciler de illallah demiş, dekan polis çağırması. Bu çağrıya «Başınızın çaresine bakın» diye cevap veren polisin, çağırılmadığı halde normal işleyen İ.T.İ.A.'ya saldırdığı hatırladadır. 11 Aralık Cuma sabahı polisin nihayet Fen Fakültesini de aradığını duyanlar «Aman maşallah, nasıl oldu» diye sevinecek oldular.

Gerçekten de Menteşeoğlu son Türkocağı tecavüzünü unutturmak için solcuların hâkim bulunduğu bir yere, Fen Fakültesine polis sevketti mi? Polis de şöyle üstünkörü bir aramayla birtakım silâhlar bulmuş. Fakat yalnız FKB binasını bosalta rak, asıl cephane ve kışla ödevini gören diğer kısımlara dokunmamıştı. Ama ne de olsa «Demirperde» yarılmış, ortalık zâhiren yatışmıştı. Bunun üzerine ne zamandır derslere, sınavlara giremeyen milliyetçi gençler de dahil, öğrenciler hiç değilse FKB binasına gelebilmişlerdi. Bazı aşırı solcu «cübbeliler» bundan hoşlanmadı. Başlarında Nasuhoğlu olmak üzere Prof'lar kuruluna baskı yaptı ve şöyle bir karar çıkarttılar: «Ülkü Ocaklarına bağlı bazı gençler FKB binasını işgal ettiğinden, Fakültede öğretim imkânsız hale gelmiş, bu durumda Fakültenin kapatılmasına karar verilmiştir».

le kıptırdatmıyordu.

Hacettepe Üniversitesinde İnönü ile aynı rolü oynayan Doğramacı hi mayesinde azdırılan komsomollar şimdi onu da kenara itmiş, silâhlı sopalı kavgalar koparıyor hatta işi görevli asayiş memurlarına taban cayla herkesin gözü önünde vurmaya kadar götürüyor. yine «Demokrasi»lerde olur böyle şeyler» diye karılanıyordu.

• TRT İtiraf Ediyor

Gazeteniz DEVLET ve milliyetçi gençlik teşekküllerinin öteden beri iddia ettikleri, TRT nin yayınlarında komünizm propagandası yaptığı iddiası bizzat TRT Genel Müdürü Adnan Öztürk imzasıyla teyit edilmiştir. TRT nin özellikle «Köy Saati» programında olayların istismar edildiği ve hadiseleri marksist açıdan ele alındığı, her radyo dinleyence ifade edilmekteydi. TRT Genel Müdürü Adnan Öztürk'ün Ankara Radyosu Müdürlüğüne yazdığı bir yazı milliyetçi şikayet edilen hususun en yetkili ağızdan ifadesidir. Savetlik, her halde bu resmi ihbar telakki eder ve gerekli soruşturmayı açar. Genel Müdürlük yazısı eynen şöyledir:

«Radvonuz Eğitim Şubesi Prodüksiyon Abdullah Yılmaz'ın «Bu Yurdun Sesi» program dizisinden yayınlanmış olan «Boraks Sorunu» ve «Yabancı Sermaye» kapsayan ile «Balık Üretimi» ne değinen ve 26.11.1970'de yayınlanması gereken programlar dinlendi:

ma gayretini farkedilmektedir. Bu tutum, objektif ve eğitici bir yayının yapma amacına yöneldiği yorumuna da meydan verebilir.

Daha önce de bu dizinin başka programlarının da incelenmiş olması sonucu, şu genel kanaata varılmıştır:

Bu yayınlar:

a) Çok yanlış ve bilimsel bir konuyu sadece bir yönüyle alıp kesin suçlamaya varmakta bu arada konuları ortaya getiren neden ve zorunlulukları incelemeyen, karşı düşünce ya da gerekleri ele alıp yetkili ve yetenekli kişilerle konuşmaktan çok mübalağalı sonuclar, çıkarmakta, eğitimden çok, politikaya kaçmaktadır.

b) Bu sonuçlara dayanarak, dinleyiciyi iyi uyarmak, çözüm yolları araştırıcı değil, kızdırıp kötü kanaata sürükleyici, tahrik edici bir akımla sürmekte, karşı düşüncedekileri kabaca gülünce ve ya hain duruma getirmekte.

c) Böylece de TRT ilkelerine göre hem tarafsız kalma gereğine uymamakta ve halkı karamsarlığa, kötümserliğe sürüklemekte hem de genellikle «Köy Odası» saatinin bütün yayınları karamsar etki ve hava yaratmaktadır.

Bu programların eğitici ve tarafsız olması şarttır. Bilhassa köylüyü eğitmek te dikkatli olmak, husumet ve tahrik havası yaratmamak gerekir. Onun kalınması için gerekli bilgileri, çözüm yollarını vermek asıldır.

Müecaddit sıfahi ve yazılı emirleri mize rağmen bu tür ve usul üstünde ısrarla duran bu dizi programların yayınlanmıyacağına bilginizi rica ederim.»

• KORKUK'te Yeni Oyunlar

Kerkük Türklerine karşı Irak'ta yeni oyunlar tezgâhlamaktadır. Türkiye Hükümetinin, ilgisizliği Barzani ve ve solcu Baas partisine cesaret vermektedir. Türkiye Millî Talebe Federasyonu, Türkiye İktisadi Ticari İlimler Akademileri Talebe Birliği, İstanbul Yüksek Okullar Talebe Birliği müstereken yayınladıkları bildiride son oyunlara iktidarın dikkatini çekmektedir. Bildiride özetle şöyle denilmektedir:

«Daha önce de Türk kamuoyuna açıkladığımız gibi Irak'ta da bir milyon soydaşımız yaşamaktadır. Barzani'nin her an ölüm tehdidi altında bulunan soydaşlarımızı, ne Irak'taki iktidar korumakta ve ne de Türk hariciyesi mesele üzerinde hassasiyet göstermektedir».

Bugün Moskova uşağı Barzani, Baasçılarının becerisizliğini fırsat bilerek, Irak'taki soydaşlarımıza hayat hakkı tanınamakta, ve Türk Kerkük'ü iş temekte, hatta Irak hükümetine baskı yapmak suretiyle Türklerin ortak kurma ve Türkçe tedrisat yapma gibi isteklerinin tatbikini dahi engellemektedir. Buna mukabil, Irak'taki iktidar Türklerle yardımlaşacağı yerde, Irak'ın en efendi halkı olan kardeşlerimizle baskı yapmaktan kendilerini alıkoymamaktadır. Baasçılar, Irak'ın devlet bütününe dahi aykırı düşen basiretsiz bir tutum ve anlaşmaz bir garabet içindedir.

KORKUNÇ BİR OYUN:

Irak'taki Barzani hareketlerine paralel olarak bugün üniversite gençliğimizin içinde. Türkiye bütünüğünü zedeleyen ve sınıf kavgaları yaratmaya çalışan uydurma kürtlük ve doğu derimçiliği adı altında yeni bir ihanet beklesinin su yüzüne çıktığını görmekteyiz. Bu hareketleri, açığa vurulan niyetleri teşhir etmek ve ilgilileri uyarmak millî bir vazifedir.

Aslında bu gibi hareketlerin gayesi Türk gençliğini bölmek ve dikkatleri ana meselelerden uzaklaştırmaktır. Oynamak istenen oyun açıktır. Bugün, Türkiye'nin Kerkük'teki soydaşlarımızla ilgilenmesini önlemek için Barzani'nin adamları Türkiye'de de bir kürt meselesi var gibi göstermek suretiyle

BABA ÖNKUZU Gazetemizi Ziyaret Etti

23 Kasım 1970 günü Erkek Teknik Yüksek Öğretmen Okulunda komünist komsomollar tarafından üçüncü kat penceresinden aşağıya atılarak katledilen şehid DURSUN ÖNKUZU'nun babası Abdullah Önkuzu gazetemizi ziyaret etmiştir. Geçen hafta Ülkü Ocakları Birliği'nin düzenlediği «Millî Devlet — Güçlü İktidar» yürüyüşüne katılmak için Zile'den Ankara'ya gelen «BABA ÖNKUZU» yürüyüşüne katıldıktan sonra gazetemize gelmiş ve olaylarla ilgili yayınlarımız için teşekkür etmiştir. Resimde, «BABA ÖNKUZU»'yu Umumi Neşriyat Müdürümüz Mehmet Nedim Budak'la birlikte, büromuzda DEVLET'i tetkik ederken görüyorsunuz.

Milliyetçi gençler kanunlara saygı karşılarında kanun adamlarının zulmüne hedef olurken, milleti ve yurdu bölüp çökertmek için uğraşan gerillalar, hem polisten hem de başta Millî mahdum İnönü olmak üzere çeşitli kare küppellerden himaye görüyorlardı.

ODTÜ'nin resmi araçlarının gece ri burada yuvalanan gerillalara tahsis edildiği gazetelerde yayımlanıyor, aynı gerillaların öğrenci harçlarında komisyon alarak İnönü hi mayesinde 250.000 TL. servet edinildiği bildiriliyor, kimse kimin bi

a) «Boraks» programı açıkça serüvet düşmanlığı ve emperyalizme karşı gelme edebiyatı yapmaktadır. Bu tip edebiyat, gerçekleri yansıtmamanın ötesinde sınıfları birbirine düşman etme, Amerika aleyhtarlığı, emperyalizmi kötlemenin sonucu olarak belli akımlara hizmet sakıncası doğurmaktadır.

Ve efbette, eğitime ve hele köylüye eğitime yönelme yanı tamamen ikinci plânda kalmaktadır.

b) «Balık Sorunu» programı da bu konuda herhangi bir eğitim amacına yönelmemekte, aksine, sosyal düzenin tenkit ve taşlaması yapılmaktadır. Bu tenkit arasında da bazı telkinlerde bulun

Kerâmât-ı Şeyh Necmeddin

İlen takunyaların, ittihad-ı hüccerât (11) nâm mahalde ferâmuş-itmiş (12) hânesinde huşûna gelince hemân bir dua kıraat iderek, «Yâ takunyalır tez ayağıma gelesiz» der demez, takunyalır kendü kendüye ol yerden hevâlanub gelmiş vü anın ayaklarına girmiştir. El'ân ruy-u zeminde ol takunyalır ile salınp gezer.

Her âdemin hûşunden geçen düşüncelerin hemân bilür vü imânı mertebesin fehmidir. Anın çün müridlerine (icâzet-i imâniye (13) nâm bir icâzet tevzii itmektedir. Ol icazette her sâlik'in kendüye ne mertebe imân ittiği beyân idilmiştir.

İmdi ol icâzetin bir nüshasını bunda târif idelim:

Müridlerin tâlim eylediği dersler,

- 1 — Tarikata sülûk
- 2 — Şeyhe itaat
- 3 — Sür'atlı tesbih çekmek
- 4 — Tevekkel vü sabır
- 5 — Çile çekmek
- 6 — Erişmek

Bu derslerin karşısında dahi, icâzet sâhibinin kesbeylediği numara virülüp, altına şeyh Necmeddinin takunya topuğuna benzer tûrası çekilmiştir.

Lâkin bir mürid bunca çileyi çeküp erişene dek şol vatan üstünde sosyalit nâm celâliet mahfazanillah ümmet-i Muhammedin cümlesin katledecektir. Şol rûzîgâr-ı cihadda (14) muselmânın destine şemşir (15) alması, tesbih çekmekten yeğdür vü Allah tealânın rızasına nail olmak böyle mümkündür.

- (1) — Kerâmât-ı Şeyh Necmeddin: Şeyh Necmeddinin kerâmetleri
- (2) — Cemal : Deve
- (3) — Lâ: Hayır (Arabça)
- (4) — Setâre: Yıldız
- (5) — Nesim-i sabâ: Sabah rûzgârı
- (6) — Rah-ı Cennet: Cennet yolu
- (7) — Müür etmek: Geçmek
- (8) — Sâl: Sene, yıl
- (9) — Ayttılar : Söylediler
- (10) — Zaman-ı Karib: Yakın zaman.
- (11) — İttihad-ı Hüccerât: Odalar Birliği
- (12) — Ferâmuş etmek : Unutmak
- (13) — İcâzet-i İmâniye: İman Diploması
- (14) — Rûzîgâr-ı Cihad: Savaş zamanı
- (15) — Şemşir: Kılıç

Şeyh necmeddin Men Nirden Peydahlandum tarikâtı şeyhi olub kerâmâtı ile mümeyyiz şehâdet parmağı misâl dosdoğru bir âdemdür.

Tarikâtının alâmet-i fârikası şahâdet parmağı resmidür. İptida, müridleri; «Ey ulu pirimiz, tarikâtımız Cemal (2) ile temsil idelim» dedükte: «Lâ (3) yâ müridân-ı küzidem Lâ, men dosdoğru bir âdem iken şol her yâne-i câ-ı hüğrû oayva-ı muvâfaki nice kendüme alâmet-i fârika nasbiderim» deyüp şahâdet parmağını daha münasip bulmuştur.

Setâreleri (4) temâşa ile gaipen haberler virüb, ol haberleri dahi tarikât içtimalarında beyân eylediğünden kendüye Necmeddin dirler. Erbakan namı ile de anılırkim, her işe gaayetle erken başlayub, an-ı vahidde temâm olmasını murad ittiğündendir. Yani kim herhangi bir işe erken bakar.

Rivayet iditürkim setârelere dahi fecr-i evvelde nesim-i sabâya (5) karşı bakarmış.

Ulu meydanlarda nutuk irâd iderken, «Ey ahali rah-ı Cennet (6) bizim tarikattır. müür ider. (7)» deyü tarikâtına mürid kazanmaya çalışır. Öyle kim bir nutkunda; «Bizim tarikata sülûk etmek farz olup, sağ cenahımızdan geçmek dahi sünnetdür» dediği meşhurdur.

Berberleri ziyâde sever vü yarânı dahi ekseriya berberdür. Anları n gûftârına ziyâde kıymet verir. Ger berberler dise kim «Şeyh Necmeddin bu sâl (8) pâdişah olacak» hemân ol lafzı cümle ehaliye duyurup «Bu gûftara itimad gerek. çün berberler böyle ayttılar (9)» de yü maneviyatın muhkemleştirir.

Kerâmatin birkaçın bunda zikredelim:

1) Bir kice vird ile meşgûl iken an-ı vahidde hânesinde bir nûr zühur idüp, ol nûr içinden bir nidâ gelmiş kim «Ya Necmeddin ahır zamanda padişahlık vü halifelik sana müyesser olacaktır» Bunu gûşiden Şeyh Necmeddin zaman-ı karibde (10) pâdişah olacağını zannede.

2) Bir defâsında kendüye mahsus ziyâde behâli Kabkâb tâbir idü

olaylar • düşünceler • yorumlar • olaylar • düşünceler

Türk hariciyesini ürkütmek istemekte dirler.

Biz milliyetçi Türk Gençliği olarak Türk kamu oyuna bu hususları önemle açıklarken, Türk hariciyesinin bunca uyarmalara rağmen Irak Türklerine karşı bu kadar kayıtsız kalması ve susmayı tercih etmesi, oynamak isteyen oyuna alet edilmesini üzüntü ile müşahade etmekteyiz. Türk — Irak dostluğunun soydaşlarımızla ilgicomeimize aykırı düşmediği, aksine bunu kuvvetlendireceği hususu meydana çıkan Türk hariciyesinin bu donukluğu mu izah etmek güçtür.

Irak idarecilerinin kendi devlet bütünlüklerine aykırı düşen bu tutumunu düzeltmesini ihtar ederken, Türk hariciyesinin, yerle gök arasında yalnız olan ve her an yeni bir katlama kurban gidebilecek 1 milyon soydaşımıza karşı tarihi ve milli vazifesini yerine getirmeye çağırıyoruz.

AMMAŞ'A İHTAR

Öte yandan Irak Türkeri Kültür ve Yardımlaşma Cemiyeti de bir tiddiri yayınlarak Türk hükümetini tehdit etmek cesaretini gösteren Irak Başbakan Yardımcısı Ammaş'a cevap vermiştir. Bildiride şöyle denilmektedir:

«Sayın Irak Cumhurbaşkanı, Yardımcısı Salih Mehdi Ammaş bir gazete muhabirine verdiği demecinde Irak'ta yaşayan Türklerin sayısının 1 milyon olduğunu 150 bin kadar olduğunu ideri sürmüştür. Sayın Ammaş'ın bu garip iddiası aslında tamamen vanlıştır ve Irak'taki Türklerin sayısının en az 1 milyon civarında olduğu herkesçe malumdur.

Bizim Irak Türklerinin sayısı hakkında net bir rakam vermemiz zaten mümkün değildir. Zira Irak'ta şimdiye kadar sıhhatli bir nüfus sayımı yapılamamıştır. Daha doğrusu huzur ve güvenin yanı sıra demokratik bir

düzen sağlanmadan böyle bir sayımı yapmak imkansızdır. Bu nedenle 1957 nüfus sayımı da makbul değildir. Zira 1957 nüfus sayımı yapılırken 1. Ormanlı Türk düşmanı ve meşhur Basaba kan Nuri Sait'in sağ kolu olan Kürt asıllı Sait Kazzaz İçişleri Bakanı id. Kürt olan bu Sait Kazzaz Kerkük'teki idare amirliğine verdiği talimatlarda sayım sırasında Türk ailelerini kayıtlara Kürt olarak yazılmalarını emretmiştir. Bu yüzden sayıma katılan Türk asıllı sayım memurlarıyla idari memurlar arasında çatışmalar çıktı ve Kerkük'teki valilik ilgilileri nüfus kayıtlarında tahrifat yapanları cezalandıracakları yerde tahrifatı önlemek isteyen Türk asıllı sayım memurlarını tutukladı. Ancak yapılan bütün bu tezvirlara rağmen Türklerin sayısı 350 bin olarak gösterildi. Aslında bu rakam bile gerçekten uzak olmasına rağmen yine sayın Ammaş'ın verdiği rakamın iki mislinde daha fazladır.

Öte yandan Irak'ın eski Ankara Büyük Elçisi Talip Mustak'ın 1962 yılında verdiği bir demecinde Irak'ta yaşayan Türklerin sayısının yarım milyon olduğunu söylemiştir. Yani Irak Türklerine karşı hünharcı bir katliam düzenleyen General Kasım'ın büyük eteisi'nin bile Irak Türklerinin sayısı hakkında sayın Ammaş'tan daha insafli olduğuna üzülerken öğrenmekteyiz. Kal'daki Irak'ın Ankara büyükelçiliği basın sözcüsünün bir ay önce verdiği demecinde Irak Türklerinin yarım milyondan fazla olduğunu belirtmiştir. Biz bu rakamların hane'sinin doğru hane'sinin yanlış olduğunu vüce milletimizin sağ duvusuna bırakıyoruz. Burada şu nokta vü o'duğunu belirtmek yerinde olur. Bildiğiniz gibi Irak'taki vilik nüfus artışı % 25 — 3 arasında oynamaktadır. Şimdi dielimki Irak'ın Ankara Büyük Elçisi'nin resmen kabûl ettiği yarım milyon rakamı doğrudur. O halde Irak Türklerinin sayısı geçen sekiz yıl içinde hiç mi artış göstermedi?

Şimdi de Irak Cumhurbaşkanı Yardımcısı Ammaş'ın diğer iddialarını cevaplandırmaya çalışalım:

1. Sayın Ammaş demecinde Türklerin, Irak Türklerine Latin harfleri üzerinde ısrar etmemeleri için nasihat etmesini istemektedir. Irak Türklerinin kendilerine tanınmış olan Türkçe tedrisatın Latin harfleri ile yapılmasını yedisinden yetmişine kadar istemelerine rağmen Irak idarecilerinin bunu bir türlü kabul etmemelerinin nedeni ni sayın Ammaş'tan sormak isteriz. Zira:

a) Arap harflerinin Türk dilinin özelliklerine uymadığı Türkçeyi yeterli gibi ve tam sesleriyle ifade etmediği Türk bilim adamlarınca bilinen bir gerçektir.

b) Halen yer yüzünde yaşayan Türk topluluklarının hemen hepsi Arap harflerini kullanmaktan vaz geçmiştir. Türk kültürünün ayrılmaz bir parçası olan Irak Türklerinin Türk kültüründen kopmamak için basta Türkiye ve Türklerinin kullandığı Latin harfleri ni istemeleri kadar tabii birşey yoktur.

2. Sayın Ammaş avını demecinde Silahlı Kürtlerin Irak'taki Türk bölgelerinden çıkartacağını söylemektedir. Biz sayın Ammaş'ın bu sözlerini memnuniyetle karşılarken bu işin gecikmesi ni kendisinden sözünü ettiği Türk — Irak dostluğu namına rica ederiz. Zira şu anlardaki Irak'taki Türk bölgelerinde de durum çok kritiktir. Şöyle ki:

Bugün Kerkük'ün içinde Barzani tarafından 20 bin silahlı Kürt verleştirilmiştir. Kerkük sokaklarında Türk lere gözdağı vermek amacıyla dolaşan Barzani'nin adamları şehri nöbet de geçirmek şeklinde günün 24 saati kontrol altında bulundurmaktadırlar. Bu durumda Kerkük'ü Barzaniye kaptırmak istemeyen Irak'taki iktidarın şahrin sâhin'leri olan Türk'lere silah dağıtacağına Türklerin silah tasıma'larını ve saklaması ve tamamıyla silahtan tec

rit etmesi gibi garip bu tutum çözüldür. Bu şartlar altında çıkması her an muhtemel olan bir çatışma neticesinde Türklerin yok olacağı ve yeni bir katlama kurban gideceği en büyük endişemizdir. Bu hususu bizzat kamu oyuna chemmiyetle arz ederiz.

3. Son olarak sayın Ammaş'ın tehditkâr bir dille Irak Türklerini kınaması Türk — Irak dostluğunun ne derceye kadar siyasi çevrelerde hoş görüleceğini kendilerine hatırlatmak isteriz.

Temennimiz, odurki, komşuluk ve dostluk bağlarımızın Irak'taki soydaşlarımızla ihtilal konsevinin uygulanması eşit haklar çerçevesinde gerçekleşmesidir.

● Almanyadaki işçiler de iktidarı suçluyor

Almanya'da bulunan Türk işçileri yayınladıkları bildiride Milliyetçi Türkiye'yi kurmakta azımlı ve kararlı olduklarını ifade etmekte ve gazetelere gönderdikleri mektuplarda iktidarın Türk Ocakı baskınına şiddetle protesto ettiklerini söylemektedirler. Berlin Türk Ocakı adına Osman Nuri Kurt tarafından gönderilen mektupta, «Empervatistlerin oyununa gelen Demirel ve İcileleri Bakan Türk'ün ocakını basıyor, 71 ülkücüyü zindana atıyor» denilmektedir.

Berlin Türk Ocakının yayınladığı bildiride ise özetle şöyle denilmektedir:

«Asırlar boyu dünyaya medeniyetin ışığını saçmış, onaltı büyük imparatorluk kurmuş büyük Türk milletinin bugünkü iktisadi bunaltımlı yürekler acısıdır.

Bir tarafta Doğu Anadolu'nun su

Türkiye'deki üniversitelerimiz arasında Atatürk Üniversitesinin Milliyetçi tutumu milletin dikkatinden kaçmamıştır. Bu Üniversitenin milliyetçi tutuma sahip olması şüphesiz Milliyetçi-Ülkücü gençler ile idealist-Mücadeleci öğretim mensuplarının gayretleri ile sağlanmıştır. Ne varki bu tutum bu gün Üniversite yöneticisi birkaç eski İnönü, yeni AP işbirlikçileri tarafından alabildiğine istismar edilmekte, ma son-kapitalist iktidara peşkeş çekilerek kurban edilmek istenmektedir. Atatürk Üniversitesinde kurulmak istenen AP derebeyliğinin son zamanlardaki tavrı artık çekilmez bir hal almıştır.

Olaylar zincirine bir göz atıldığında takdirde oradaki zavallılara üzülmemek elden gelmiyor. Bunca seviyesizlikler karşısında Atatürk Üniversitesinde Türk Milliyetçiliği bayrağının nasıl dalgalandığına ve oradaki Milliyetçiliğin sabrına da hayret etmemek mümkün olamıyor.

Geçen yıl Atatürk Üniversitesi, Ziraat Fakültesi solcu öğrencilerinin yönetmelikle ilgili bir forumları vardı. Bütün öğrenciler, bu foruma fakültenin tüm sorumlularını davet ettiler. Maalesef hiçbirisi iştirak etmedi. Bu olaydan ötürü teessüre kapılan bir öğrenci üzerine benzin dökerek kendini yaktı. Bunu fırsat bilen 70-80 kadar Dev-Genç'e mensup öğrenci derhal hâdiseyi her zaman olduğu gibi, istismar etti, ve «Eyleme» geçtiler. İlkın, Ziraat Fakültesi Dekanının sonra da Rektörün odasını tahrip ettiler, koltuklarını yaktılar. Her yerde olduğu gibi devlet malına zarar verdiler. Bunu müteakip hem rektörü hem de Dekanı istifaya davet ettiler. Ülkücü gençler olaya el koydular. Ve rektör, ülkücü gençliğin omuzlarına dayanarak inikamını almış oldu. Sayıları y e z e kavuşamayan menfur ideoloji sahiplerini bastırmak için ülkücü gençler kâfi gelmişti. Ülkücü gençlik, kanlı çatışmaların sonucunu millî şuur içinde değerlendirerek olaylara ağırlığını her zaman ki gibi koydu ve Üniversitelerin namusunu korudu. İşte bu olaydan sonra Rektör Prof. Dr. Kemal Bıykoğlunun adı Türk Kamu oyununda yayıldı. Rus istilası görmüş, Asil Erzurum halkı bu hareketi teessüre karşıladı. Erzurumlular Komandoları (Ülkücü gençliği) daha çok bağrına bastı. Rektörün yakılan koltuğu yerine bir yenişini koymayı da ihmal etmedi ve kadirşinaslığını gösterdi. Bu koltuğun tabiatıyla bir anlamı vardı. Bu da maddi olmaktan fazla manevi idi. Koltuk, tek kelime ile, Erzurum halkının millî duygularının bir sembolü oluyordu.

Rektör, bu inceliği bu hassasiyeti idrak etmesi gerekirken, tersine partizan heveslere ka

pıldı. Koltuğun soylu değerini temsil ettiği partinin emellerine alet etti. Bu andan itibaren de sayısız partizan faaliyetlerle mason iktidarın tesir sahasına iyice yerleşti. Aruk Üniversitede ki her türlü tâyinler ve görev taksimatları Parti Başkanını ve AP'nin mason kanadının direk tiftleriyle yürütülmeye başlandı. Kanunun ön gördüğü memurluk için hiçbir ilân verilmedi. Bu tutumları şiddetle tenkit edildiği zaman; «Sol girmesin» diye bunu yapıyoruz şeklinde bahaneler uyduruldu. Sağ adına, AP'nin Mason kanadı savunuldu. Hatta, asistanlık imtihanları bile Üniversite dışı çevrelerin telkinyle yürütülüyordu. Artık, Atatürk Üniversitesi, Adalet Partisi Üniversitesine dönmüştü.

Bu sıralarda AP de ikiye bölünmüştü, bir tarafta bugünkü iktidarın çıkarıcı grupları, diğer tarafta ise milliyetçi, temiz Erzurum evlatları. Rasim Cinsli ve Cevat Önder, bunlar en başta gelenler idi. Kısacası, Erzurumda AP'nin başı kopmuş, bir acı varlık türemişti. Bu yarılmaları Mason grubun lehine çevirmek için Devlet Bakanı ve Erzurum Milletvekili Turhan Bilgin görevlendiriliyordu. Bu zat, aslen Erzurumlu olmamakla beraber, sırf AP den ihraç edilmiş milliyetçi ve mukaddesatçı millet çocuklarının, öz milletvekillerinin tesir alanlarını daraltmak ve güçlerini zayıflatmak için bir takım kurnazca planlar da hazırlıyordu. Şüphesiz, bu planların stratejik uygulama alanı da Üniversite oluyordu. Burda oldukça kuvvetli bir «kıta» muntazıra var idi: Rektör Kemal Bıykoğlu ve İşletme Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Tufan Yüce. Hele bunlardan ikincisi aynı zamanda Erzurum ilinin merkez AP temsilcisiydi.

Bu tiriumviranın, AP'deki çatlamaları mason iktidar lehine çevirebilmeleri için ilk projeleri; Üniversite sahasına bir bir camii yaptırma teşebbüsü oldu. Aslında, 1958 yılında temelleri atılan Üniversitenin planında veya maketinde camii olması lâzım gelirken, bu hususu 10 yıl süre ile akıllarının köşesinden bile geçiremeyenler AP'ye hizmet için «solcuların koltuk yakma» «eylemini» de vesile ittihiş ederek yıkılan kalelerini tahkim etmeye karar verdiler. Bu suretle, sözde Üniversite - halk yakınlığı kurulu yordu. Oysaki bütün hedef; AP'deki bütün milliyetçi - mukaddesatçı grubu tasfiye eden Mason kanadın zaferini sağlamaktır. Rektörün, 1970-1971 Üniversiteyi açış konuşması da aynı paraleldeki düşüncelerin bir devamı idi: «... El

Bu da Atatürk

li yıl önce Erzurum halkının vermiş olduğu cihad gerekirse yine burada tekrarlanabilir.» Aslında Rektör bu ifadeleriyle yine koltuk yakma hikâyesini hatırlatırken ülkücü gençlere de paralelimde gitmediğiniz takdirde halkı üzerinize yürüttürüm şeklinde de bir gözdağı verme hevesi peşinde idi. Oysaki, tarafsız dinleviciler, halktan gelen gruplar, zinde kuvvetler Rektörün bu konuşmasına bir anlam veremiyorlar ve kendi kendilerine: «Üniversite ve Üniversitenin en sorumlusunun amacı, halkı gençler üzerine kıyama mı sevkettir, yoksa eğitim ve öğretim ile onları sapık ideolojilerden aydınlatmak suretiyle kurtarmak mıdır?» diye soruyorlardı.

Yine Üniversitenin açılış töreninde gelen telgraflardan yalnız AP partizanlarının okunması ve Türk milliyetçiliği bayrağını elinde bulunduranlardan gelen telgrafların zamanında gelmedi safsataları ile okutulmama gayretleri elbette gerçeği bilenler tarafından seze ve haysiyetlerin küçük hesaplar uğruna nasıl feda edildiğini ibretle gösteriyordu.

Erzurum halkı pek iyi bilir ki; Atatürk Üniversitesinde komünizan faaliyetler, birkaç ülkücü öğretim mensubu ve imanlı öğrencilerin kevetlenmesi suretiyle sindirilmiştir. Yoksa Rektörün halk dediği mason iktidarın millettanları hiçbir zaman ne Üniversite kürsülerinin içinde diler ne de öğrenime katılmaktadırlar? O halde, Üniversitede komünizmi göğüsleyen kim? Rektöre göre halkın şiddeti. Rektör, oransız bariyle hayvancı (Zooteknist) olduğu için, sosyal olayların kanunlarından habersiz olmasa pekala mümkün olabilir. Fakat, biz ideal bir Üniversite Rektörünün olayları böyle bir açıdan değerlendireceği kanısında değiliz.

Bugün Rektör, ülkücü gençlerin ve ülkücü öğretim mensuplarının emek verdiği canlı üniversite ordusunun bir ölü generali gibidir. Alın mason kanadı çeşitli oyunlarla onu canlandırmaya çalışmaktadır. Türkiye çapında— Mason ve İktidar oyunları, küçük çapta Atatürk Üniversitesinde de oynanmaktadır.

Bugün Erzurumun bütün okullarının duvarları, âbideler, camii köşeleri üç hilâl ve Bozkurt resimleriyle işlenmiştir. AP'nin mason ve çıkarıcı kaadı bu şekillerden korkuyor. AP için büyük bir alternatif sayılabilecek olan: ÜLKÜSİZ, GENÇ ÜLKÜCÜLER ÜLKÜ OCAKLARI ÜLKÜCÜ ASİSTANLAR DERNEĞİ, ÜLKÜCÜ İŞÇİ SENDİKALARI Erzurumda ve Üniversite de

olaylar • düşünceler • yorumlar • olaylar • düşünceler

Susuz, evsiz, okulsuz, kuru çamur bekleri yanında, alabildiğine işlenmemiş susuz bozkırlar, yolu olmayan köyler... Bir tarafta, dünya aya giderken, çarık, kara lâstik giyen, üniversitelerde birbirini yiyen gençler. Sefaletin kucağında milyonlarca insanlar... Bir tarafta, okumuş diplomaların geri kalışındaki iha metleri... Bir tarafta, kara trenlerle, uçaklarla Emperyalist devletlere sevin sevkıyatın.

Evet benim doğulu kardeşim... Karadenizli, Egeli, Güneyli, çilekş kardeşlerim... Türkiyelim benim... Öz kardeşim, kan kardeşim benim... Ben burada soğan ekme yiyerek çalırken, hiltonlarda, adalarda, modalarda, büyük kentlerde viski şişelerinden yükselen kahkahalar...

Evet sen işçi ve talebe kardeşim. Sen köyünde eşeğine yular bu lamazken, (Yağma edilen) Türkiye var. O bıraktığın yerde. O Türkiye de baba yolu, köca yolu, evlat yolu bekleyenler var. Sen şu dün at koş turduğumuz ülkelerde çalışırken, çöken ocaklar, yıkılan yuvalar dul kalan kadınlar var Türkiye'de... Tarihine, şu tarihlere bir göz at, ne zaman sen parçalara bölünmüşsen o zaman emperyalist saldırı vardır gel vatanına... O büyük kumandan

MUSTAFA KEMAL ve dedelerin ol masaydı sen topraklarında o gün esirdin. Ya bugün?..

Bu gün de iktisaden esirsin... Zaman geçti yağmacılar bölüştüler Türkiye'yi... Biz dünyada az gelişmiş ülkelerin yetmişaltıncısı yaptılar. İşte bizler Türkiye'yi iktisaden bir Almanya, İngiltere, Fransa seviyesine en kısa yoldan çıkarabilmenin bugün kavgasını veriyoruz. Bu mücadelede senin de yerin olsun diye, sen de bir nefer gibi dövüşsün diye tamamen Türkçü, tamamen ATATÜRKÇÜ, tamamen milliyetçi — TOPLUMCU, senin yıllardır özlemini duyduğun cemiyetimiz (Berlin Türk ocağını) sizler için açmış bulunuyoruz.

Kardeşlerim biz diyoruz ki, bu mücadeleye girmeden önce, Türkü seveceksin... Dünyanın her hangi bir yerinde Türke eziyet ediliyorsa o nu düşüncecek, onun derdini kendine dert edineceksin...

Türke karşı merhametli ve adil olacaksın... Türkün cehaletini, sefaletini yenmek için kendini sorumlu göreceksin... Hatta o ylice millet i-

Türkü kundaklamak isteyen her cin gerekirse öleceksin...

fikri ihtecek ve millî gurur ve şunu nu ayakta canlı tutacaksın... İlme sarılacak, teknik vasıtaları imal edecek, ağır hapis sanayi kurarken. Edirne'den Kars'a kadar fabrikalar kurarak Türkiye'yi, o aziz vatani yeniden iktisaden fethe çıkacaksın. Birbirimizle değil yabancılarla ve tabiatla savaşacaksın... Böyle düşündüğün gün, böylece Türklüğünü muhafaza ettiğin gün Türk ahlakıryle ahlaklandığın gün ayrıtlara son verip mezhep kavgalarıyla uğraşma düğün gün cihan senin olacak, mutlu müreffeh, sefaletlerin kalktığı, insanca yaşayabileceğin MİLLİYETÇİ — TOPLUMCU yüz milyonluk Büyük Türkiye kurulmuş olacaktır. Sen geri kalmışlıktan çabucak kurtulacaksın... Yeter ki Uyan... Senin bayrağının dalgalandığı başka bir vatanın yok, o vatan her şeyiyle senindir. Öyleyse onu seveceksin. Başka milletlere özenen, yabancı doktorlarla Türkiye'yi kurtarmak bir hayal değil vatana ihanettir. Maymun istahhırlara fırsat verme... Her tutumun, bütün mücadelenin Türklük için, Türkiye için, o fakir bırakılmış ANADOLU için olsun.

Size kollarımızı açtık gelin birleşelim...

Gelin MİLLİYETÇİ — TOPLUMCU mücadeleyi beraber yürütelim.

Gelin kardeşlerim MİLLİYETÇİ — TOPLUMCU mücadelede beraber ele gönül gönüle, omuz omuza vere lim.

Bu çile, bu sefalet, bu düzensizlik, bu ele usaklık son bulsun artık. Ne kapitalizm, ne komünizm Türkiye kurtuluş yolu olamazlar. Tek çıkar yol tek kurtuluş yolu, MİLLİYETÇİ — TOPLUMCU yoldur. Bizim kavgamız yüzde yüz yerli, yüzde yüz millî MİLLİYETÇİ — TOPLUMCU kavgadır. (Faşizme şiddetle karşıyız)

Yaşasın, Milliyetçi-Toplumcuların iktisadi savaşı...

Yaşasın, Milliyetçi — Toplumcuların Türk milletini uyarma savaşı

Yaşasın Milliyetçi — Toplumcuların tüm emperyalistlerle ölüm kavgası...

Yaşasın, Esir soydaşlarımızın hürriyet mücadelesi...

Yaşasın, yüz milyonluk kalkmış Türkiye...

Selâm sizlere işçi ve talebe kardeşlerim...

MİLLİYETÇİ — TOPLUMCU iktisaden kalkınmış Türkiye'yi sizlerle birlikte alımdiden selamlıyoruz... EYTURK TITRE ve KENDINE DON

Üniversitesi Rektörü

parçalanıp yutulması için bir savaş arenasına hal ne geldi.

Rektör ve Dekan Turan T. Yüce bu savaşın Üniversitedeki öncülerini arasındadırlar. Son günlerde yönetmenliği dahi olmayan bir Yüksek Lisan Okulunun açılması ve müdürlüğüne de Yüce'nin getirilmesi sırf ülkücü öğrencileri yıpratmak amacı taşımaktadır. İmtihan da sorular çalınmış bileler karıştırılmış durum mahallü basına aksettirilmiştir. Fakat, AP'nin ma son kanadı bu tip tenkitleri kaal'a almamaktadır. Bölgecilik, partizanlık ve nureculuk gibi müs lüman vatan çocuklarını bölen bu zihniyet, ni, hayet 60—70 öğrenci taraftarlarını Üniversite-

Mehmet Nedim BUDAK

ye yerleştirebildi. Gelecek yıl daha başka okullar açmak suretiyle yeni tayfalar kazanacaklar. Böylece, 1973 seçiminin öncülerini yaratılacaktır. Turhan Bilgin tekrar iktidar olacak, Rektör Bıykoğlu alı-pullu koltuğunda oturacak ve Turan T. Yüce'de hovardaca hayatına devam edecek.

Şehir ve Üniversitede, fanatik çevrelerle işbirliği yapan rektör ve İşletme Fakültesi Dekanı ülkücüleri: Kafatasçı, İtçi ve soysuz komandocu gibi yakışsız ve seviyesiz ifadelerle mahallü bir gazetede günlerce propoganda haline getirdiler. Milliyetçi — Mukaddesatçı cephenin yanı ülkücülerin düşmanı olan ve şimdi şeytanın elini üzerinden çektiği Mustafa N. Polat'ın babasının gazetesi olan bu paçavra Rektör ve Dekan'ın her an iltica ettikleri bir sığınak haline gelmiştir. Bu da ilmi ve adaleti temsil etmesi gereken bir rektör ve Dekan'ın hâzin âkıbetlerini göstermeye yeter. Bu gazete yine Rektör ve Dekan'ın aldıkları talimat gereği, İmam — Hatip Okulunun Türkesçi kafatasçıları tarafından basıldığı yalanını namussuzca kamu oyuna yaydı. Oysaki, gerçek tamamen bunun aksine, bir öğrenci açılış günü «milliyetçi hocalarım ve milliyetçi öğrenci arkadaşlarım» hitabında bulunduğu için gece yatağına giderken nurcu geçinen kürtcü öğrenciler tarafından döğülmüştür. Bunun gibi, Yüksek Lisan Okulunun soruları, nurcu geçinen kâtipler tarafından bazı nurcu kürtcü partizan gruplara dağıtılmış; nur-

cu, kürtcü ve partizan olmayan namuslu milliyetçi vatan çocukları tasfiye edilmiştir. Bunu haber alan birkaç öğrenci soruların haklı olarak satıldığını ifade etmiş, bütün öğrenciler sınıfları terketmiştir. Fakat, o gün Rektör ve Dekan TRT'ye tam beş defa beyanatta bulunarak, imtihanın komandolar tarafından engellendiği yalanını ortaya atmışlardır. Oysaki aynı rektör bu yıl üniversitenin açılış konuşmasında, caminin açılış nedeniyle TRT'nin hiçbir «eylemde» bulunmadığını kmıyordu.

Aslında Rektör Bıykoğlu koyu bir Halk Partili idi. Birbuçuk yıl öncesine kadar İnönü'nün fotoğrafı evinin en müteba köşesini süsüyordu. Fakat menfaat ve şöret, zayıf insanlara her şey yaptırıyordu. Eski İnönü hayranı, yeni müfrit AP hizmetkârı Bıykoğlu, şimdi de ülkücüler tarafından sindirilen üniversite içindeki aşırı solcularla işbirliği yapıyor ve onların telkin ve tavsiyeleri ile milliyetçileri tafsıyeye çalışıyordu.

Nitekim komünistler tarafından Ankara'da Erkek Teknik Yüksek Öğretmen Okulunun üçüncü katından aşağıya atılarak katledilen Dursun ÖNKU ZU için gençler üç gün yas ilan ederken, buna karşı çıkamayan aşırı solcular, Rektör Bıykoğlu'nu seviyesiz davranışlara itiyor ve milliyetçilerin üzerine saldırıyordu.

Erzurum'da Milliyetçi Öğrenciler ellerini bağına basmış kan ağlıyorlardı. Hınçları vardı. Boşaltmak istiyorlardı. Karşılarında intikam unsuru hiçbir şey yoktu. Üç gün yas ilânına karar verdiler. Fakat, AP'nin mason kanadanın Üniversite'deki temsilcileri yine Rektör ve Dekan bu tutumu kınadılar. Güçleri yetseydi AP militanlarını, kol tuk yakanlar gibi, genç ülkücüler üzerine de saldırtacaklardı. Nerede? Buna hiçbirinin gücü yetmezdi. Zaten bunun için de zehirini bir başka yoldan kismaya karar verdi. İlkın Yeni İstanbul Gazetesine bir beyanat vererek «Her ölen için yas tutamayız.» «Bu bir buçuk milyon liranın boşuna harcanmasıdır.» dedi. Oysaki, kendisinin 1968 yılında başkanlığı esnasında «Doğu Anadolu'da Esmer Sığırçılık İrkanın Geliştirilmesi» projesi fiyatı ile sonuçlanmış ve herbiri 5000 TL değerinde olan 60 boğa bir yıl içinde ölmüştü. Hesabı sorulduğunda partinin himayesine sığınarak kurulmuştur. Şimdi gerçekler kurtuluş gününde bu hesapları soracak güçler önünde imtihan vermek için hazırlanıyor. Herhalde bay Bıykoğlu... hpüFrinnpar

Rektör; 7.12.1970 tarihinde de nihayet Yüksek Lisan Okulunun açılış günü yaptığı konuşmada yas tutan ülkücü öğrencileri «anaarist» ve «haya sızıklıkla» itham etti. Fakat, ülkücü gençler terbiyesini muhafaza ederek: «Hasmın sisteminin dinle-

memek hasma sitemdir» şeklinde soylu bir davranış örneği gösterdiler.

Ancak bütün bu karışık oyunlardan menfaat uman Bıykoğlu—Yüce ikilisi AP'nin iktidarda demirbaş olacağını sanıyor, Ankara'daki iktidar değişikliğinden veya iktidara kimlerin sahip olacağından habersiz görünüyordular.

Triumvira sadece yukarıda anlattığımız olaylarla da kalmıyordu. Milliyetçi asistanların tabii hakları olan askerlik tecillerini onaylamıyor ve ya üst makamlara iletmiyordu. Askerlik tecillerini onaylamamaktan başlayan öğretim üyeleri ni tedirgin etme oyunu, daha sonra milliyetçi bir Doçente Profesörlüğünü vermeme şeklinde ihanete dönüyordu.

Gazetemizin yazarı sayın Doç. Dr. Orhan Türkdoğan arkadaşımızın 6990 sayılı Atatürk Üniversitesi kanununun Muvakkat madde 1. de ön gördüğü «Liyakat ve çalışmalarına göre, doçentlik ve profesörlük için konulmuş olan müddetlerde iki yıldan fazla olmamak üzere kısaltma yapılabilir» hükmü hiçbir belge gösterilmeksizin İşletme Fakültesi Dekanı tarafından milliyetçiliğinden ötürü reddedilmektedir. Halbuki kanunun öngördüğü liyakat ve çalışma gibi iki önemli kıstas için; Türkdoğan'ın üç yıllık doçentlik süresi içindeki hazırladığı 7 araştırma, ayrı ayrı dergilerde olmak üzere 17 makale ve 4 yabancı ülkede yayınlanmış araştırması kafi geliyor ve artıyordu.

Yine Türkdoğan üç yıllık doçentlik süresi içinde dört Uluslararası kongreye davet edilmiş ve fakat Atatürk Üniversitesindeki bu çarpık zihniyet kendisini göndermemiştir. Durum ilgili bakanlıklara bildirildiği halde hiçbir netice de vermemiştir. Ancak Türkdoğan bu uluslararası kongrelere birer tebliğ yollayabilmiştir.

Arkadaşımız Türkdoğan şimdi Rektör ve Dekan hakkında açtığı üç davayı kazanmış bulunuyor. Ne varki Atatürk Üniversitesinde haklar ancak Danıştay kararları ile alındığından Türkdoğan Danıştay'a bir yıl içinde ikinci davayı da açmak zorunda kahyordur.

Atatürk Üniversitesi hikayesi tefrikalara konu olacak kadar geniştir. Biz ancak şimdilik bir bölümünü sunduk. Peşlerini bırakacağımız sanılmasın. Bakalım bu söylediklerimize efendiler ne diyecekler.

ler ne diyecekler. Bekleyeceğiz, ama bizim şimdilik diyeceğimiz şu iki: Üniversiteyi Adalet Partisi Üniversitesi olmaktan kurtarmaya bütün ülkücüler kararlıdır. İki yıl içinde on şehid vermiş bu davanın mensupları herhalde yaşayan ölülerden yılacak tıvnet ve karakterde değildir.

BİR AÇIK OTURUM

(Başarafa 2. ci Sayfada)

getirerek «Türk gençliği emperyalist güçlerin çığırkanlığını yaptığı müdetçe, muhakkak ki bu devam edecektir» demiş, sözlerini «emperyalist devletlerin kendi dış politikalarının potasında yuğurulan gençler milletlerine hiç bir şey veremezler. Devlet iktidarına halkın sınıf farkını gözetmeyen milliyetçi güçler geçinceye kadar bu meseleler çözülemeyecektir.»

MESELE GENÇLİK MESELESİ OLMAKTAN ÇIKMIŞTIR

Açık oturumun dikkate değer konuşmalarından bir diğerini de, İstanbul Ülkü Ocakları Birliği Başkanı Nihat Çetinkaya yapmıştır. Sözlerine, «Türkiye'de bugünkü mücadele aslına gençlik meselesini aşarak ideolojik bir mesele mahiyetini almıştır gerçeğini belirterek başlayan Çetinkaya, «Türkiye bugün büyük dünya emperyalistlerinin ekonomik ve kültürel sömürüsü altında ezilen bir ülkedir.» dedikten sonra, Amerikan, Rus ve Çin emperyalizminin, Türk gençliğinin ve milletinin meselerinin cözümlemesi ile ilgili değişik düşünceler arasındaki çatışmalardan nasıl yararlanma yoluna gittiğini anlatmıştır.

MİLLİYETÇİ—TOPLUMCU DÜZEN İSTİYORUZ

Ülkü Ocakları Birliği Başkanı, sözlerine şöyle devam etmiştir:

Biz «milliyetçi-toplumcu Türk düzeninin kavgacıları olarak Türkiye'de hiçbir rejim taassubu göstermeden, tamamen demokratik, millî soval ve laik bir anlayışla, «milliyetçi-toplumcu» düzen istiyoruz.»

MÜCADELE DEVAM EDECEK

Sözlerine, 1970 yılının gençlik mücade-

sine yeni bir unsur daha katılmış olduğunu söyleyen ve «Amerika, İngiltere, Rusya ve Çin, müstereken, Türk misak-ı millî sınırları içinde bir kürt devleti kurulmasını istemektedirler.» diyen Çetinkaya sözlerine şöyle devam etmiştir. «Atatürk'ün Türkiye adıyla kurmuş olduğu, bütün millî vasıflarımıza yansıtan Türk devletinin bölünmesi yolundaki bu çabalar karşısında bizler de mücadelemize ayrı bir luz katmış bulunmaktayız. Fikir mücadelesinin silâhlı çatışma alanına çevrilmesi karşı olduğumuz bir düşünce ve zihniyettir. Silâhlı çatışma ortamını hazırlayan, aslında devrimci olmadıkları halde, durum uygun olmadıkları için asıl adını kul lanamadığından kendisine «devrimci» diyen grup ve onun beslendiği kültür ortamıdır. Sosyalistlerin yüz yıldır dünyanın çeşitli yerlerinde uyguladıkları metod, yobaz bir tarzda, Türkiye'de de uygulanmaya başlamıştır. Mesele, kendilerine karşı olan fikir grupları üstünde baskı kurmaktır. Marksist-Leninist teoriye göre, organize olmuş gruplar, hangi sahada olursa olsun, fiili mücadele yaparlar. Bunu yayma ortamı üniversitedir. Üniversitede karşı fikirlerin propogandasının yapılmasına için silâhlanmıştır. Biz, ilmin ışığında, memleketimizi sosyal bünyesi göz önüne alınarak meselelerin masa başında tartışılmasına, halk önünde fikir tartışması yapılmasına taraftarız. Ancak, Mao, Lenin gibi liderlerin metodlarını aynen Türkiye'de uygulayanlar buna izin vermemişlerdir. Ülkücü, milliyetçi, toplumcu zihniyetin kavgacıları olan bizler, durumu görüyoruz. Silâhlı çatışmalar bugünkü şartlar altında devam edecektir. Hattâ, milliyetçi-toplumcu gençlik olarak bizim, bunların Türkiye'yi bölmek

Türk milletini parçalamak, Türk toplumunu kendi sosyal bünyesinden ap-ayrı özellikler aksettiren bir toplum haline getirmek çabalarını karşısında cephe almamız, onların karşısında mücadele etmemiz daha da zorunlu olmuştur.»

KÜRTÇÜLÜK MESELESİ

Türkiye'de işçi kesimiyle bir sosyalist ihtilalin başarılamayacağını bunların da çok iyi bildiklerini hatırlatarak sözlerine devam eden Ülkü Ocakları Birliği Başkanı Çetinkaya, Türkiye'de bu ihtilale gönüllü olacak bir gücün arandığını belirterek «Türkiye'de sosyalist devrim yapacak bir gücün bulunması lazımdır. Bu da, etnik diye kabul ettikleri, aslında Türk milletine mensup olan, bizim «Kürt Boyu» diye adlandırdığımız kesimde bir—kürt meselesi yaratmakla mümkün görüldü. Bunda Che Guevara'nın yaptığı gerilla taktikatinin bu yoldan gerçekleştirilebileceği hayali de rol oynamıştır. Bu durumu sürdürdükçe ve yabancı emperyalistlerin oyunları Türk gençliği üzerinde devam ettikçe, milliyetçi-toplumcu Türk gençliği olarak mücadeleye hız vereceğiz» demiş ve «Onlara şunu hatırlatırız» dedikten sonra sözlerini şöyle tamamlamıştır:

ZAHER KANSIZ OLMAZ

«Otuzbeş milyon Türk, toplumun bir bütün, öz yapısıdır. Atatürk —Efendiler, biz Doğu'dan gelen milletlerdeniz ve Türk millettiz. Türkiye Cumhuriyetinin esas, ana mesne di Türk caimasıdır. Bu camia ne kadar Türk harsı ile meşbu bulunuyorsa, Türk toplumunun geleceği o derece sağlam ve parlaktır—demişti. Türk milletine karşı silâhlı saldırı devam ettikçe, milliyetçi-toplumcu gençlik olarak, bütün varlığımızla bunun karşısındayız. Zafer tabii ki kansız olmaz. Zira ortada Türk milletine karşı yapılan bir harekettir.»

MESELE

Dündar
TAŞER

Çaresiz

imza, emir verilmiş mi kimseye? Hayır, o halde ne suçu var. S. Demirelin? Gidin kanun ki tabına sorun. Niye tutmuyor suçluları?

Dahası da var. Bütün bu işlerin kötü olduğunu az mı söyledi her konuşmasında? Uslu durun, birbirinizi sevin, beni de sevin, deme di mi? Adamlar dinlemediyse S. Demirelin ne suçu var? Hayır efendim kimse S. Demireli sorumlu tutamaz. Çünkü sorumlu değildir. Sorumlu olmak ve yetki kullanmak istediğini de iddia etmedi. S. Demirel sorumsuzdur. Yolsuz krediyi veren banka müdürüdür. Eşkiyayı tutmayan jandarmadır. Kabadayıyı yakalamayan polistir. Rüsvetçiyi atmayan müfettiştir. Vergi alan tahsildardır. İşsizliği doğuran tüccardır. İşçiyi avaklandırıran komünisttir. Etrafı kırıp döken solculardır. Subaylara sövenler hainlerdir. Örfi İdareyi uzatmayan Meclistir. Kürtçülük yapanlar satılmışlardır. Misafir denizciyi dövenler terbiyesizlerdir.

S. Demirel bütün bunlara karşıdır. Bu kadar da değil, bütün kötü şeylere karşıdır. İhtiyar olmaya, sel gelmesine, yer sarsıtısına, saç ağarmasına, kuraklığa, çoraklığa, deniz fırtınasına, trafik kazasına, toprak kaymasına, kavnana kaveasına karşıdır. Gene de bu işler oluyorsa S. Demirel'in sorumluluğu yoktur.

S. Demirel'in sorumluluğu yoktur. Başve kalet makamı sorumlu makamsa adam sizi zorladı mı ille beni yapın diye? Cumhurbaşkanı tayin etmiş bir kere, hayır mı desin? Gene de elinden geleni yaptı, kurtulmaya uğraşıp durdu. Amma olmuyor işte. Seçimde % 46 rey aldı. parlamentoda % 56 mebus çıkardı. İstifasını verdi, Cumhurbaşkanı yine tayin etti. Partisinin dağıtıp azınlığa düştü. Bektaş de deleri koşup ekşiğini tamamladı. Kurtaramıyor yakasını, adamı ele geçirmişler bir kere, ne yapsa bırakmıyorlar.

Kâzım Karabekir Paşayı, Ali Fethi Beyi, Adnan Menderes'i nasıl belaya girinceye kadar tuttularsa S. Demireli de öyle yakaladılar. Bırakmıyorlar. Ne yapsın zavallı, çaresi yoktur..

«Meydana gelen oütün hadiseatının hesabı bizden sorulur, sistem eksikliklerinin faturalarını biz öderiz. Öbür taraftan yetki darlığı içinde meselelerimizi halletmek gibi ağır bir yükün altında bulunuruz.»

Yukardaki uzun cümle Başbakan'ın demecinden aynen alınmıştır. S. Demirel büyük bir hayret içindedir, niçin kendisinden sual edilmektedir. Kimseyi dövmemiştir, kimseye sövmemiştir. Sabahleyin kalkmış kahvaltısını etmiş bürosuna gitmiştir. A.P. Teşkilatının ziya'ete gelenleriyle görüşmüş kendi nizvane men'up olanların isteklerini ifa ettirmiş kredi, permi, döviz tahsislerini yapmış yakınlarına faydalı hizmetlerde bulunmuştur. Karşı hizip adamlarını savmış ama ümitlerini de söndürmemiştir. Velhasıl kimseye zararı dokunmamış tır masumcağızın. Dağlarda eşkiya gezermiş, yol keser, köy basarmış, Sanki yeni mi çıktı bu işler? Milattan beri olan şeyler, bunda S. Demirel'in suçu ne? Jandarma yok mu?

Şehir sokaklarını kabadayılar tutmuş, (nazannai sui hal erbabı) herkesi haraca kesmiş. Sanki eskiden eşkiya yok muydu? Taze mi bitti bu işler? S. Demirelin suçu ne? Polis var ya.

Rüşvet, irtikâp, iltimas almış yürümüşse ne olmuş yani, nevezur birşey mi? Her zaman olmuştur böyle şeyler. Rüşvet alınsın diye emir mi vermiştir, gösterebilir misiniz? Böyle bir evrak, bir emir, bir imza. S. Demirel'in emri olmadan yapılan yolsuzluğun sorumlusu S. Demirel olur mu? Ne suçu var S. Demirelin? Gidin müfettişe söyleyin.

Yeni yeni vergiler konuyormuş, iş hayatı darlaşıyor, yaşama şartları sıkıştırmış, işsizlik artacak, piyasa duracakmış, bir defa iyi düşünün, bunun sorumlusu Demirel mi? Vergiyi veren halk, alan tahsildar, sayan muhasebe, ne diye S. Demirelden hesap sorulur?

Hayat şartları sıkışsın, işsizlik artsın diye verilmiş bir talimat mı var?

Paşaya, dur mu dedi, meydana çıkan arı zaların günahını niye ona yüklüyorsunuz, ne ne suçu var S. Demirelin?

İşçileri ayaklandırıp fabrikalara saldırtmışlar, orduya hakaret edip, subaylara sövmüşler, Örfi İdare Mahkemesinde hakimi yer mişler ne yapsın S. Demirel, örfi idarenin süresi bitmiş, meclis de uzatmayı aklına getirmemiş, adamların ettikleri yanlarına kalmışsa, ne suçu var bunda S. Demirelin? Meclis var. Kürtçülük icad edilmiş, vatani bölmek isteyen kimi azınlık ırkçısı, kimi komünist bir sürü türeme mişe ne var bunda? S. Demirel mi türetti bunları, ne suçu var S. Demirelin?

Müttefik gemiler İstanbula geliyormuş. Solcu gençler toplanıp ziyaretçileri döve döve denize atıyorlarmış. Ne yapsın yani? Efendim NATO'da üyeymişiz, ziyaret plânı senelik yapılmış, bizim NATO elçimizin de imzası varmış, buna rağmen hadise çıkıyorsa ne suçu var S. Demirelin? İmzayı koyan elçiye sorun.

Solcular, Türkiye'yi sınıf mücadelesine sahne yapmak, mileti birbirine kırdırmak, komünist diktatörlüğü kurmak, çiftçi, esnaf, tüccar sınıfını imha etmek için teşkilât kuruyor, silâh kullanıyor, adam öldürüyormuş «Türk Ceza Kanunu bir sosyal sınıfın imhasını veya bir sosyal sınıfın diğeri üzerinde hakimiyetini kurmaya yönelik davranışları» suç sayarmış. Ne yapsın S. Demirel? Kanun yerinde duruyor mu, duruyor. Kimseye bu kanunu çiğneyin de miş mi? Dememiş.

Bir kısım vatandaş kanun dışına çıkmışsa günah kimin, S. Demirelin bu maddeye muhalif davrandığını gören var mı? Vesika,

Milliyetçi Günlük Bir Gazeteye Doğru

Çağımızın en tesirli yayma ve tanıtma vasıtası basındır. Özellikle günlük gazetedir. Büyük ve soylu mücadeleler çağın şartlarına uymayı emrederler. Türk milliyetçiliği mücadele sinin de bir günlük gazeteye ihtiyaç duyduğu bir gerçektir. Zaten zamanımızın şartları da Türk milliyetçiliğine bir günlük yayın organını kaçınılmaz bir mecburiyet haline getirmiştir.

Türk milliyetçiliği fikrini daima canlı tutmak ve onu daha çok insana ulaştırmak, benimsetmek milliyetçilik mefkûresine gönül ve renlerin ilk hedeflerindendir.

Türk milletinin sosyal, iktisadi ve siyasi hayatında cereyan eden olayları yayın organı yokluğundan dolayı milliyetçi açıdan değerlendirememek ne hazine bir tecellidir. Hele son zamanlarda vukubulan hadiselerde basın Türk milliyetçiliğine karşı bir tavır takınması ve olayları milliyetçiler aleyhine tahrif etmesi milliyetçi günlük gazeteye olan ihtiyaç daha da arttırmıştır.

Aslında Türk Milliyetçileri; devamı sağlam bir teminata bağlı, sahiplerinden mürettebine kadar bütün çalışanlarıyla milliyetçi bir günlük gazeteyi kuracak, geliştirecek ve yürütecek bir kadroya sahiptir.

Ne varki bu bir maddi imkân meselesidir. Bu imkânın temin edilmesi ise gayretlerini esirgemeyecek olan ülkücülerin çalışmalarına bağlıdır.

İşte bugün bütün imkansızlıklara göğüs gerecek ve Türk Milliyetçiliğini bir günlük gazeteye kavuşturacak ülkücü bir çalışma yapılmaktadır ve hazırlıkları hakkında ülkücülerin kısmen de olsa haberdar oldukları «Matbaa ve Gazetecilik Şirketi» tesebbüsü son safhasına kadar gelmiş bulunmaktadır. Şirket, hazırlık çalışmaları sonucu bugün, iki milyon liralık esas sermayeli bir Ananom Şirketi hemen faaliyete geçirmek imkanına da sahip bulunuyor.

Ancak matbaa tesislerine sahip olmayan milliyetçi bir gazeteyi yaşatmak imkansızdır. Kurulacak şirketin, dolayısıyla gazetenin her türlü baskı ve engelleri aşacak maddi imkanlara sahip olması gerekmektedir. Bunun için de kuruluş asgari ikibuçuk milyon lira esas sermaye ile yapılacaktır.

Hukuku statüsü gerçekleştirildikten sonra, ikinci merhalede şirketin sermayesi beş milyon liraya çıkarılacaktır.

Şirketin kuruluşu ile ilgili olarak bir «Matbaa ve Gazetecilik İşletmesi Hazırlık Komitesi» kurulmuş ve çalışmalarına hızla devam etmektedir. Bu komite geniş bilgi almak isteyenlere arzu ettikleri takdirde bir bröşür de göndermektedir.

Şimdi Türk milliyetçilerine büyük görevler düşmekte ve kendi gazetelerinden hiç olmazsa bir hisse sahibi olmaları gerekmektedir. Onun için de şirkete ortak olma şartlarını

aşağıya alıyoruz.

Büyük ve tarihi bir mes'uliyeti yüklendikimizi sanıyor, ülkücü arkadaşlarımızın samimi yet ve alakalarından emin bulunduğumuzu da belirtiyoruz.

ŞİRKETE ORTAK OLMANIN USUL ve ŞARTLARI :

1— Şirketin her bir hissesi 500 TL. (beşyüz) dir. Bir hisseye ortak olmak isteyen iştirakçi bunun dörtte birini yani 125 lirayı «Matbaa ve Gazetecilik İşletmesi» adına açılan Ziraat Bankası Kızılay — Ankara şubesindeki 21240 v. yine Ziraat Bankası Eminönü — İstanbul Şubesindeki 8073 numaralı hesaplardan birine yatırır.

2— Para yatıran iştirakçilere, gönderdikleri para karşılığı olarak bir makbuzla birlikte taahhütname gönderilecek ve imza edildikten sonra tekrar «M. G. İ. Hazırlık Komitesi» ne iletilecektir. Şirkete ortak olanlar taahhütnameyi gönderirken açık ve devamlı adreslerini de bildireceklerdir.

3— Hisseinin ödenmemiş olan dörtte üç kısmı, şirketin kurulmasından sonra, İdare Heyetinin kararlaştıracağı münasip bir zaman içinde ödenmesi istenecektir. Bu husus iştirakçilere taahhüt mektula haber verilir.

Matbaa ve Gazetecilik İşletmesi, Hazırlık Komitesinin her türlü yazışma ve Haberleşme Adresi :

M. G. İ. Yüksek Sokak No: 8 Kızılay - Ankara

DEVLET

Pazartesi Günlüğü Çıkar İKİNCİ YIL Fiyatı 150 kuruş